

gvak!

grafika : video : audio : komunikacije

Volumen 2
Broj 1
veljača 2017.

gvak!

školski list učenika Grafičke škole u Zagrebu

03

Riječ uredništva

05

Interni školski info

Čitaj	05
MIMO	06
Gardalande i Verono, stižu ti grafičari!	08
Radionice u organizaciji Bruketa&Žinić OM	10
Intervju: Ivan Glasnović	12
Posjet izložbi Manfreda Bockelmanna	14
The Right(s) Court for Children	16
Organ Vida	18
Oboji svijet tolerancijom u Grafičkoj školi u Zagrebu	20
Festival tolerancije	22

Dani kruha	26
Prvi malonogometni turnir	27
Fotoradionica Željka Koproščeca	28
Govorna komunikacija	29
Posjet 18. gimnazije	29
Report of the class debate in 4.A in English lesson	30
Muzej iluzija	32
Intervju: Rada Borić	34
Steam Punk Giraffe	37
Cobain: Montage of Heck	38
Zagrebačka škola crtanoog filma	42
20 godina Placeba	44
Dom gospođice Peregrine za čudnovatu djecu	46

36

Kulturni šok

Sadržaj

49

Stil života

Kurikularna reforma	50
La mia colonna	52
Podjela vlasti u Republici Hrvatskoj	54

56

Mišvajz

Prokletstvo Macbetha	57
Programski jezici	58
Converse	60
Nepoznati pojam struke	62
Nepoznati pojam struke - anketa	64
Radovi učenika	66

NAKLADNIK:

Grafička škola u Zagrebu

ZA NAKLADNIKA:

Dubravko Deželić, dipl. ing. graph. techn.

Impressum

UREDNIŠTVO:

Lucija Blažan, 1.b
 Klara Jovanov, 1.b
 Martin Devčić, 1.b
 Josip Čunčić, 2.b
 Igor Maljković, 2.b
 Mark Spajić, 2.c
 Nina Cerinski, 2.c
 Dijana Bosnić, 3.d
 Petar Kinderski, 3.d
 Sara Posavac, 3.d
 Katarina Murat, 3.d
 Darija Mlinarić, 3.d

SURADNICI:

Luka Drmić- Banović, 1.b
 Laura Pavlić, 2.d
 Matea Bračko, 2.d
 Bruno Fantulin, 2.d
 Ivana Popović, 2.c
 Sara Pejaković, 3.c
 Antonela Šoljić, 3.c
 Katarina Slanec, 3.c
 Ana Marija Bulić, 4.a
 Karla Kovačić, 4.a
 Luka Grbavac, 4.a
 Paula Mia Šokac, 4.a
 Klara Heberling, 4.b
 Tea Kolić, 4.b
 Brigita Luketić, 4.b
 Jan Kovačić, 4.c

MENTOR:

Bojana Pralica, prof.

VIZUALNO OBLIKOVANJE I PRIJELOM:

Tea Kolić, 4.b
 Klara Ljevar, 4. b

MENTORI:

Ksenija Palameta Radković, prof.
 Aljoša Lijić, prof.

LEKTURA:

Bojana Pralica, prof.
 Mateja Vignjević, prof.

FOTOGRAFIJE:

Jan Kožić, 2. d
 Leni Lončarić, 2.d
 Ivor Lapić, 2.d
 David Bakarić, 2.d

ILUSTRACIJE:

Josip Čunčić, 2.b
 Andrea Maravić 2. b
 Katya Zelenokvić
 Laura Majetić, 2.b

TISAK:

Grafička škola u Zagrebu, Getaldićeva 2

NAKLADA:

300 kom

GODINA:

2017.

Dragi čitatelji,

zadovoljstvo nam je predstaviti vam novi broj školskog lista GVAK! I ovaj smo put za vas pripremili mnoštvo zanimljivih tema.

Promišljali smo i pisali o kurikularnoj reformi, *steampunku*, programskim jezicima, knjigama koje čitamo i glazbi koju slušamo. Razgovarali smo sa znanstvenicom i feministkinjom Radom Borić, kao i s našim bivšim učenicom Ivanom Glasnovićem koji već

Riječ uredništva

niže uspjehe na dizajnerskom polju. Pripremili smo presjek najznačajnijih događanja u kojima su sudjelovali učenici naše škole – posjet izložbi austrijskog umjetnika Manfreda Bockelmanna, obilježavanje Dana kruha, sudjelovanje u projektu Hrabrog telefona *The Right Court for Children*, sudjelovanje grafičkih urednika-dizajnera na natječaju Foruma za slobodu odgoja i na radionicama u organizaciji agencije *Bruketa & Žinić OM*, ali i mnoge druge priloge o događanjima u organizaciji naše Škole.

Zahvaljujemo svima koji su nam pomogli u realizaciji ovoga časopisa – Grafičkoj školi u Zagrebu, Hrabrom telefonu, učenicima koji su sudjelovali u kreiranju ovog broja, našim nastavnicima i mentorima na korisnim savjetima i sugestijama. Nadamo se da ćete uživati u ovom broju.

Čitaj!

RADIONICA POTICANJA ČITANJA

Pišu:
Nina Cerinski i
Ivana Popović, 2.c

Dana 22. studenog u Hrvatskom društvu pisaca održala se radionica poticanja čitanja *Čitaj!* (*Čitam da bih pisao, pišem da bih čitao*) čiji je cilj osnaživanje sposobnosti kritičkog čitanja i razumijevanja svijeta u kojem živimo.

Kada smo stigle u prostorije Hrvatskog društva pisaca, voditelji programa, profesori Zoran Ferić i Maja Zrnčić, podijelili su nam tekstove koje smo trebali pročitati. Ovog puta smo čitali priču *Dječaci i djevojčice* spisateljice Alice Munro, dobitnice Nobelove nagrade za književnost 2013. godine.

Posebno je bila živa rasprava o rodnim ulogama. Svi prisutni su mogli slobodno izraziti svoje mišljenje bez straha od netočnog odgovora.

Priča govori o djetinjstvu djevojčice kojoj društvo nameće nepisana pravila s obzirom na spol. Nakon čitanja započeli smo raspravu. Razgovor i diskusija koja se razvila nakon čitanja priče bili su zanimljivi i dinamični. Posebno je bila živa rasprava o rodnim ulogama. Svi prisutni su mogli slobodno izraziti svoje mišljenje bez straha od točnog ili netočnog odgovora. Voditelji su bili simpatični, kao i svi ostali prisutni učenici.

Radionica je bila edukativna i zabavna te bismo je preporučile svim učenicima srednjih škola!

Piše:
Jan Kovačić, 4.c

MIMO (Medijski inventar muzičkih originala) je multimedijски projekt na kojem aktivno sudjelujemo već četvrtu sezonu, a bavi se predstavljanjem kvalitetne, autentične i originalne domaće glazbene scene široj publici.

Opći cilj projekta je osigurati vidljivost i promovirati kontinuiran razvoj autentičnog glazbenog stvaralaštva u Hrvatskoj. Predstavljanjem sjajnih bendova i mladih autora nastoji se poboljšati svijest i razumijevanje hrvatske glazbe, koja uspješno prati europske trendove, a prepoznata je te cijenjena i kod nas i u svijetu.

Ove godine u listopadu počela je četvrta sezona MIMO-a koju su otvorila dva benda, *Vibrica* i *Brain Holidays*. I tu smo na scenu stupili mi, ovogodišnji maturanti, medijski tehničari Grafičke škole u Zagrebu, 4.C razred. Podijelili smo poslove u ekipe: Karlo Vorih (režija), Karla Kocić i Lea Picer (kamera 1), Borna Kolar i Stjepan Čizmadija (kamera 2), Filip Radulović i Stella Đudarić (kamera 3), Silvija Vavan (pomoć režiji), Jan Kovačić (*stream*-informacije i pomoć režiji) i Ivona Pauković Sirovica, Dora Parađiković, Martina Kalisar, Dominik Legac i Sara Brkić (fotografiranje).

Prema ranijem dogovoru, u sedamnaest sati smo se okupili ispred MSU-a s hrpom naše opreme. Naime, koncerti se održavaju u multimedijalnoj dvorani *Gorgona* koja je jedna od najopremljenijih dvorana u Hrvatskoj i ima dvjesto dvadeset i tri sjedeća mjesta, vrlo je ugodna, iz perspektive publike ili izvođača, jer interijer stvara profinjenu atmosferu visoke estetike i moderne opremljenosti. Postavili smo opremu, razvukli kablove, što je trajalo nekih sat vremena, a zatim smo počeli s testiranjem i probom. Komunikacija iz

Opći cilj projekta je osigurati vidljivost i promovirati kontinuiran razvoj autentičnog glazbenog stvaralaštva u Hrvatskoj.

režije s kameranima je u ovakvim glasnim i mračnim uvjetima uvijek zahtjevana. Konačno u dvadeset sati započeo je koncert. Naš posao je osigurati snimku i *live*-videomontažu za izravni videoprijenos koncerta koji se može pratiti na internet-skim stranicama: MIMO.com.hr i na: HRT portalu, MSU-u, stranicama Grafičke škole u Zagrebu, mixer.hr, terapija.net, muzika.hr. Fotografi su neumorno fotografirali, a snimatelji su izvrsno kadrirali po redateljevim zahtjevima, ali najviše me impresionirao Karlo koji se uhvatio režiranja i odradio posao ko' zmaj! Koncentrirano, mirno i precizno je govorio snimateljima što od njih želi, jasno i detaljno objašnjavajući otkuda napraviti švenk, kada zumirati kojeg

Naš posao je osigurati snimku i live-videomontažu za izravni videoprijenos koncerta koji se može pratiti na internetu

glazbenika, kako popraviti kadar, a sve pod budnim okom profesorice Brdar koja je uvijek pri ruci za svaku novu situaciju ... To nije lak posao, pogotovo kad znamo da nas prate svi obožavatelji koji nisu uspjeli stići do dvorane. Sat vremena uzbuđenja i napetosti, mala stanka i još sat vremena potpune koncentracije... Uh. Uspjeli smo! Kraj.

Pospremanje opreme prošlo je bez problema. Ništa nije zaboravljeno, sve je pravilno pospremljeno na svoje mjesto. Još pod dojmom, kratko smo prokomentirali koncert i bili zadovoljni pohvalom i nasmiješenim licima. Čeka nas još osam koncerata ove sezone i veselimo se svakom!

Piše:
Klara Jovanov, 1.b

22.listopada - 23. listopada 2016.

Gardalande i Verono, stižu ti grafičari!

Napokon je došao dan kada smo krenuli na put u Gardaland i Veronu. Svi smo bili napeti i uzbuđeni. Krenuli smo iz Zagreba u jedan sat. Na put su išli 1.a,1.b,1.c,1.d, 2.b i 2.e razred u pratnji profesora Baruna, Deščaka i Šestaka. Iako smo još bili uspavani, to nam nije kvarilo dobru zabavu. Krenuli smo na put, putovali preko Slovenije i konačno stigli do Italije. Gardaland je duplo veći nego što sam mislila. Smješten u gradiću Castelnuovo del Garda. Park je otvoren 1975. godine te od tada broji više od 20 milijuna posjetitelja iz cijelog svijeta. Park je bio još bolje opremljen zbog *Halloweena*. Kada su napokon otvorili vrata parka, odjurili smo prvo na *Blue Tornado*. Imala sam traumatu od vožnje, no bilo je izvrsno pobijediti strah! U parku smo bili od jedanaest do osamnaest sati, tako da smo stigli obići gotovo cijeli park, iako nismo išli na sve jer nismo htjeli čekati u redu više od sat vremena.

Park je otvoren 1975. godine te od tada broji više od 20 milijuna posjetitelja iz cijelog svijeta.

Bili smo još i na *Oblivionu*, *Alberu di Prezzemolu*, *Kung Fu Pandi Academyji* 2016, *Jungle Rapidsu*, *Mamutu* i još mnogo toga. Nakon posjeta Gardalandu umorni i gladni uputili smo se prema hotelu *San Vito* nedaleko od Verone. Večerali smo talijanske specijalitete, a poslije smo išli „spavati”. Idući dan smo se nakon doručka uputili prema Veroni.

Tamo smo posjetili Veronsku arenu, Julijinu kuću, Toranj Lamberti i Mauzolej obitelji Scalighieri. Poslije toga smo imali slobodno vrijeme te smo se uputili prema jednom od najvećih *shopping* - centara u Italiji. Poslije kupovine krenuli smo prema Zagrebu. U Zagreb smo došli u pola dvanaest. Bili smo jako umorni, ali se nismo htjeli vratiti svakodnevnici jer testovi su nam bili pred vratima. Iako smo bili četiristo kilometara od kuća, testovima i učenju nismo uspjeli tako lako pobjeći, ali svakidašnjim problemima jesmo. Najgora od svega što je grad Verona vrlo skup (oprostite, ali komad *pizze* četiri eura!!!) i Talijani (što mnogi već i znaju) jako loše govore engleski. No, barem smo komunicirali pantomimom. Bilo mi je žao otići od svojih prijatelja jer sam se odlično zabavila i upoznala velik broj ljudi. No, sve što je lijepo, kratko traje.

“

Bilo mi je žao otići od svojih prijatelja jer sam se odlično zabavila i upoznala velik broj ljudi. No, sve što je lijepo, kratko traje.

PRILIKA KOJA SE NE PROPUŠTA

Radionice u organizaciji Bruketa&Žinić OM

Piše:
Ivan Glasnović
(bivši učenik, 2014./15.)

Prije dvije godine u Grafičku školu u Zagrebu stigao je prijedlog da grupa učenika, budućih grafičkih urednika-dizajnera, dođe na terensku nastavu/radionicu u *Bruketa&Žinić OM*, jednu od najpoznatijih i više-struko nagrađivanih marketinških agencija na svijetu.

Iako se činilo nestvarnim u prvi čas, zapravo je cijela priča potekla od samog vrha škole i agencije; dogovora direktora Nikole Žinića i našeg ravnatelja Dubravka Deželića. Par mjeseci, svaka dva do tri pone-djeljka, grupa od šesnaest učenika i učenika u pratnji profesorice Ksenije Palameta Radković hodočastila je do epicentra suvremenog marketinga. Zgradu u bloku Zavrtni-

ca zakupilo je nekoliko kompanija, dok Agenciji pripadaju dva gornja kata s galerijama. Hladni industrijski interijer smekšan je komadima retropokućstva i predmetima iz nedavne prošlosti (satovi, kabine žičare ili avionska sjedala), grafika-ma i plakatima hrvatskih autora od Exata do danas.

Iza te naizgled ležerne i zaigrane kulise odvijao se ozbiljni kreativni i poslovni proces koji kontinuirano donosi priznanja i nagrade iz svih krajeva svijeta i zahvaljujući kojem agencija *Bruketa&Žinić* godinama drži poziciju među prvih pet najboljih malih marketinških agencija svijeta.

Iza te naizgled ležerne i zaigrane kulise odvijao se ozbiljni kreativni i poslovni proces koji kontinuirano donosi priznanja i nagrade iz svih krajeva svijeta

Za jednog srednjoškolca čije zanimanje dotiče kategoriju grafičkog dizajna i marketinga, sam bi posjet takvoj firmi bio dovoljan poticaj, ali ovaj put su dobili konkretan zadatak uz mentorstvo kreativne ekipe sa Zavrtnice. To iskustvo je dobar dio njih usmjerilo i učvrstilo ideju daljnjeg smjera školovanja (na srodne fakultete upisalo se pola grupe polaznika: Studij dizajna u Zagrebu, Sveučilište Sjever, Filozofski fakultet, VIA University u Kopenhagenu...)

Dogovorjeno je da pojedinačno ili u grupama naprave svoju idejnu strategiju naziva, slogana i vizualnog identiteta glazbenog servisa ili produkcije. Prema zadanim parametrima trebali su istražiti potrebe ciljane publike i ponuditi originalni sadržaj. Osim naziva proizvoda/usluge, slogana, vizualnog identiteta i njegove primjene trebali su u formi prezentacije argumentirano braniti svoj uradak pred odborom.

Kako se te godine državno natjecanje iz grafičke tehnologije opet fokusiralo na tehničke aspekte dizajna, učenicima koji na njemu nisu mogli sudjelovati ovo je bila prilika

da predstave svoje ideje. Zbog toga je tema bila ista kao i na državnom natjecanju: Muzika Z- generacije.

Iznenađenje je bila učenička definicija glazbe koja zanima mlađu populaciju: *streaming* servisi, izdavačke kuće i radijska *web*-natjecanja različitih žanrova od soula, preko elektronske glazbe do turbofolka. Upravo je ovaj posljednji žanr imao najdostojniju autoironičnu prezentaciju koja je prema istraživanju muzičkih afiniteta mlađe populacije pozicionirala turbofolk u suvremene medije. Autor koncepta CAYKE, tada maturant Ivan Glasnović, zasnovao je ideju na sloganu „svjetsko, a naše, najbolje mi paše“ kao analogiju svjetske pop-kulture s regionalnim folk-izričajem. Ideja da ponudi korisnicima ono što žele, bez obzira na to što se radi o trećerazrednom žanru, tražila je duhovite vizualne argumente koje je Ivan uspješno ponudio i predstavio. Na neki način taj ga je projekt obilježio, po njegovim riječima, otvorio mu neke nove poglede i usmjerio ga dalje u školovanju. Sada je uspješan student Sveučilišta Sjever u Koprivnici i već se može pohvaliti

suradnjom s respektabilnim firmama. Nedavno je njegov rad izabran kao identitet Podravkine konferencije TARGET...

Cijela suradnja s agencijom *Bruketa&Žinić* bila je sjajan doživljaj – od same spoznaje kako struka stvarno funkcionira do testiranja vlastitih sposobnosti i postignuća učenika. Zanimljiva je bila opaska kreativaca iz Agencije da su ih polaznici iznenadili idejama, slojevitom analizom i pristupom, ali i pomalo razočarali nedosljednim tempom, labavom radnom etikom i slabom primjenom računalnih alata i programa – što govori u prilog da naši učenici imaju potencijal i da im se nude kvalitetni nastavni sadržaji te da daljnji uspjeh ovisi o njihovom osobnom angažmanu i volji da za-grizu slatki tržišni kolač.

Cijela suradnja s Bruketa&Žinić bila je sjajan doživljaj – od same spoznaje kako struka stvarno funkcionira do testiranja vlastitih sposobnosti i postignuća učenika.

Cayke

Ivan Glasnović

INTERVJU

Razgovarala:
Klara Ljevar, 4.b

Ivane, koja je najvrjednija lekcija iz grafičkog dizajna koju si ponio na studij?

Svojevremeni posjet agenciji *Bruketa&Žinić* naučio me mnogim korisnim stvarima. Prva i najbitnija stvar koju bih istaknuo jest to što sam prilikom rada na imaginarnom projektu „Glazba Z- generacije“ napokon osjetio motivaciju i želju za napretkom i dokazivanjem koja mi je osobno iznimno nedostajala tijekom školovanja. U tome sam projektu prvi put dobio priliku da pokažem sve što mogu i zapravo sam tada otkrio mnoge stvari koje sam mogao i prije, ali ih jednostavno u sebi nisam otkrio. Jedna od najbitnijih stvari koje sam tamo naučio jest kako se vizualno i govorno treba prezentirati rad. Time sam

shvatio zapravo kolika je važnost u načinu kako se rad prezentira, odnosno koliko je prezentacija samoga rada bitan čimbenik u prenošenju ideje potencijalnom klijentu. Rezultat naše suradnje bio je jedan vrlo zanimljiv imaginarni projekt glazbene aplikacije „Cayke“ koji je, vjerujem, već dobro poznat sadašnjim i bivšim učenicima. U tom imaginarnom projektu „Cayke“ sam primijenio apsolutno sva znanja i iskustva koja sam stekao tijekom višetjednih posjeta agenciji koja su na samome kraju rezultirala jednim vrlo zanimljivim radom kojeg se i dan danas vrlo rado sjetim i koji zapravo predstavlja preteču dizajna kakvim se danas bavim. Također mislim da je važno napomenuti kako je dizajn projekta „Cayke“ bio

gvak!

vrlo dobro prihvaćen i prilikom upisa na fakultet, gdje me zapravo taj rad istaknuo među konkurencijom i smatram kako su „Cayke“ ,pored završnog rada, bile kruna moga srednjoškolskog obrazovanja. Mislim da to dovoljno govori koliki je taj posjet ostavio trag na mene.

Koliko je ova suradnja na radionicama utjecala na tvoj stav prema struci?

Suradnja koju je Grafička škola u Zagrebu ostvarila s agencijom *Bruketa&Žinić* meni je osobno jedna od, ako ne i najbolja, stvar koja mi se dogodila u srednjoj školi i koja mi je definitivno dala motivaciju za napredak i za daljnje usavršavanje u svojoj struci. Naposljetku, moj završni rad koji predstavlja završnu točku u strukovnom obrazovanju svakoga učenika je zapravo proizvod ove suradnje jer su u njemu primijenjena sva znanja stečena iz cijeloukupnog školovanja i višetjednih konzultacijama s kolegama iz *B&Ž*, a iz čega je proizašla moja diploma o stečenom zvanju grafičkog urednika – dizajnera.

Daješ li u radnom procesu prednost marketinškom ili vizualnom konceptu?

Moj osobni stav je da su vizualni i marketinški sektori dva nedjeljiva polja koja jedno bez drugoga ne mogu kvalitetno funkcionirati. To bih usporedio s prezentacijom rada. Sam dizajn može biti besprijekoran, no ako on nije kvalitetno prezentiran (prezentacija=mar-

keting) klijentu, profesoru ili potencijalnom konzumentu, on neće postići nikakav trajni učinak i brzo će otići u zaborav. Dizajner se jednostavno prilikom izrade dizajna mora staviti u kožu jednog prosječnog predstavnika ciljne skupine za koju je dizajn namijenjen i mora istovremeno razmišljati kojim će marketinškim, odnosno medijskim kanalima on biti najbolje prezentiran. Niti jedan dizajn nije toliko dobar da bi on bio prihvaćen sam od sebe, ali zato je tu marketing koji će taj posao odraditi do kraja. Tek u tom trenutku sjedinjenja jedne i druge strane može se garantirati uspjeh proizvoda/usluge, odnosno dizajna.

Što si u zadnje vrijeme radio? Vidali smo te po konferencijama gdje su se menadžeri i političari gurali u kadar s tobom...

Među svim radovima koje sam radio na prvoj godini studija na Sveučilištu Sjever svakako bih istaknuo suradnju s jednom od najjačih prehrambenih kompanija u ovom dijelu Europe, a to je Podravka. Suradnja je nastala tako što je moj profesor i prorektor Sveučilišta Sjever Mario Tomiša dogovorio suradnju s kolegama iz Podravke gdje bi tri najbolja studenta s prve godine mogla sudjelovati na natječaju izrade loga u okviru konferencije „Food Hackathon“ i redizajnu postojećeg loga konferencije „Znanje u fokusu“. Nakon prezentacije mog rada kolege iz Podravke su donijeli jednoglasnu odluku kojom su prihvatili moje kompletno vizualno rješenje. Ova suradnja je ujedno predstavila i prekretnicu na početku moje karijere, jer sam sudjelovanjem u projektu stekao puno lijepih poznanstava, a i medijska popraćenost projekta je bila odlična, što me samim time prezentiralo širem dijelu lokalne javnosti. Ono što bih istaknuo kao jednu zanimljivu poveznicu s Grafičkom školom i ovim projektom jest to što sam zapravo

priliku da bih sudjelovao na natječaju ostvario na temelju toga što sam na kolegiju „Uvod u dizajn“ kod profesora Maria Tomiše kao uvjet polaganja kolegija radio redizajn vizualnog identiteta upravo Grafičke škole u Zagrebu. Trenutno radim na tri isto tako vrlo zanimljiva projekta koji će vjerujem biti vrlo dobro prihvaćeni, a o tome ćemo u idućem broju. :)

Što očekuješ od sebe na karijernom polju do 2025. godine?

Prije svega se nadam da ću uspješno završiti preddiplomski i diplomski studij, a sve ostale prilike će se stvoriti tijekom toga vremena. Vjerujem kako će mi se najbolje stvariti u životu kao i do sada dogoditi neplanirano i da će mi sudbina posložiti karte na način da će biti zadovoljniji nego što bih bio da mi se ostvare moji trenutni snovi. Dok sam bio osnovna škola, htio sam svim srcem upisati Školu primijenjene umjetnosti i dizajna, a na kraju sam neplanirano upisao Grafičku školu. Cijelu srednju školu sam htio upisati Grafički fakultet, a na kraju sam upisao Sveučilište Sjever, i sve to u potpunosti spontano i neplanirano, a dan-danas ne bih ništa promijenio. Zato sa sigurnošću mogu reći da život zna što je bolje za mene od mene samoga.

“

Među svim radovima koje sam radio na prvoj godini studija na Sveučilištu Sjever svakako bih istaknuo suradnju s jednom od najjačih prehrambenih kompanija u ovom dijelu Europe, a to je Podravka.

FESTIVAL TOLERANCIJE 2016.

Piše:
Matea Bračko, 2.d

Posjet izložbi Manfreda Bockelmannna

Na izložbi se moglo pogledati oko pedeset Bockelmannovih slika koje su u tehnici ugljena prikazale portrete djece koja su bila žrtve nacističkog terora.

Mislili smo da znamo što nas čeka... Tema izložbe- holokaust. Znamo što je holokaust. Znamo kada i gdje se dogodio, znamo sve osnovne činjenice. Učili smo o tome koliko je važno da se ne zaboravi i da se ne ponovi. S uvjerenjem da sve znamo, ušli smo u Francuski paviljion u Zagrebu 27. siječnja 2016. godine gdje se održala izložba i ostali apsolutno šokirani. Golemi portreti djece naših godina, malo mlađi i malo stariji od nas, s izrazima lica koji se ne zaboravljaju.

Na izložbi se moglo pogledati oko pedeset Bockelmannovih slika koje su u tehnici ugljena prikazale portrete djece koja su bila žrtve nacističkog terora. Portreti su nastali na temelju „identifikacijskih fotografija“ snimljenih prilikom samog dolaska u logore. Pored nekih slika stajao je kratak tekst o djevojci ili dječaku sa slike, a dosta njih je bilo bez tih podataka. Napeto je bilo čitati da su neki pokušavali pobjeći i

nevjerojatna je sreća bila pročitati da je nekima to pošlo za rukom. Svi su izdaleka izgledali isto: obrijane glave i odjeveni u iste prugaste košulje, ali kada biste im prišli i pogledali u njihove oči, mogli ste osjetiti kroz što su prolazili. Različite emocije su se mogle uočiti na njihovim licima, od straha i tuge do ljutnje. U trenutku fotografiranja ta su djeca ubojicama gledala u oči. Crteži su bili toliko realistični da smo imali dojam da su nam stvarno ispričali svoju priču o svojim emocijama, o tome kako ne znaju gdje su, o tome kako su zatvoreni i nije im jasno što su učinili da su morali tako završiti. Nismo ih se mogli nagledati.

Izložba je bila emotivnija i zanimljivija od očekivanog. Izložbu su posjetili učenici 2.d, 2.b i 3.b razreda u pratnji profesora I. Deščaka, A. Posmodija, L. Mandić, N. Mjehović, A. Birte, M. Vignjević i B. Pralice.

HRABRI TELEFON

The Right(s)

Court for Children

HRABRI telefon
Mali zaslužuju veliku pažnju.

Dvogodišnji projekt „The Right(s) Court for Children“ kontinuirano uključuje učenike Grafičke škole u različite aktivnosti vezane uz pravosuđe

Pišu:
Antonela Šoljić i
Sara Pejaković, 3.c

Cilj projekta je informiranje mladih o njihovim pravima u pravosudnim procesima, bilo da u njemu sudjeluju kao žrtve, promatrači ili počinitelji.

Europski projekt „The Right(s) Court for Children“ od listopada 2016. godine provodi se u Grafičkoj školi u Zagrebu. Projekt provodi udruga Hrabri telefon, a voditelj je mrežna organizacija *Terre des Hommes* pod financijskim pokroviteljstvom Europske unije. Osim Hrvatske, ovaj isti projekt provode i Bugarska, Rumunjska i Mađarska.

Cilj projekta je informiranje mladih o njihovim pravima u pravosudnim procesima, bilo da u njemu sudjeluju kao žrtve, promatrači ili počinitelji. Svaka od ovih kategorija ima svoja prava, zakone koji se odnose na njih te nadležne institucije. Održavanjem mjesečnih radionica u školi, ali i posjetima različitim institucijama, razgovora s pravosudnim stručnjacima te gostovanjima u medijima, djeca stječu svijest o važnosti ove teme te informiraju svoju okolinu o tome. Krajnji je cilj projekta edukativna *on-line* igra u čijem kreiranju upravo sudjeluju mladi uključeni u projekt te svojim sugestijama i pričama utječu na krajnji rezultat.

Predsjednici i potpredsjednici razreda su od početka Projekta uključeni u sve njegove aktivnosti. Na mjesečnim susretima u prostoru škole obrađuju se različite teme – teme prava djece, sudova i drugih institucija koje su uključene u ovu problematiku.

U prošloj školskoj godini učenici su imali priliku vidjeti prostor Županijskog suda u Zagrebu te ih je kroz njega vodila i naša sutkinja za mlade Lana Peto Kujundžić. Osim što su vidjeli najveću sudnicu u Hrvatskoj gdje su se provodili najveći sudski procesi, učenici su također mogli vidjeti kako se provode intervjui s djecom žrtvama i svjedocima kaznenih djela i prekršaja, u posebnoj prostoriji s posebno obučenom osobom za taj postupak.

Osim Županijskog suda, učenici su posjetili Polikliniku za zaštitu djece grada Zagreba gdje im je psihologinja Tea Brezinščak govorila o djeci koja posjećuju Centar i kakva je njihova poveznica sa svjedočenjima na sudu i pravosudnim procesom u kojem sudjeluju i djeca. Osim prostora

Poliklinike, sudionici su se imali prilike susresti i s volonterima Hrabrog telefona te vidjeti prostor u kojem primaju pozive djece i roditelja.

Ured pravobraniteljice za djecu je otvorio svoja vrata u listopadu ove godine, a Ivana Milas Klarić, pravobraniteljica za djecu, primila je dva-desetak učenika te predstavila rad Ureda i svoju ulogu u borbi za prava djece u sudskim procesima.

Osim posjeta različitim institucijama, predstavnice Grafičke škole Sara Pejaković i Antonela Šoljić gostovale su i na Katoličkom radiju u lipnju ove godine i zajedno s koordinatoricom projekta predstavile aktivnosti i važnost teme.

Jedna od aktivnosti projekta je i provođenje intervjua s različitim stručnjacima koji rade na području pravosuđa – svjedoka, žrtvi i počinitelja kaznenih djela. Predstavnice Grafičke škole su u studenom dobile mogućnost razgovarati s Anom Ergović Kuzmanović, voditeljicom Odjela za podršku žrtvama i svjedocima kaznenih postupaka na Županijskom sudu u Zagrebu. Djevojke su gospođi Ergović postavile brojna pitanja među kojim bi posebno istaknule

pitanja o motivaciji za rad te pravima koja se najčešće spominju kada se razgovara sa žrtvama i svjedocima kaznenih postupaka.

Posljednja aktivnost provedena u 2016. godini je Virtualni sastanak sve djece uključene u projekt iz svih partnerskih zemalja. Tako su se na sastanku putem platforme *Go to the meeting* susrela djeca i mladi iz Mađarske, Rumunjske, Bugarske i Hrvatske. Mladima je predstavljen predložak *on-line* igre te su imali priliku dati komentare na prvu verziju. Sudionici su se međusobno predstavili svojim radovima. Neke zemlje su poput Rumunjske pripremile kratke videosnimke, a naše škole su se odlučile predstaviti plakatima – posterima koji su obuhvatili fotografije i iskustva s radionica u 2016. godini.

A što sudionici kažu o Projektu?

„Za projekt Hrabrog telefona saznali smo u školi kada se počela organizirati radionica za prve i druge razrede srednje škole. Dobili smo informaciju da projekt traje oko dvije godine i da je cilj ovoga projekta podizanje svijesti o pravima djeteta na sudu. Mi smatramo da je ideja projekta jako dobra jer se o tom problemu ne govori puno i ne doživljava ga se kao nešto ozbiljno, a djecu izloženu sudu to iskustvo može jako potresti. U sklopu projekta išli smo na razne radionice, kao npr. posjet Županijskom sudu u Zagrebu, razgovarali smo s Pravobraniteljicom za djecu, posjetili smo Polikliniku za djecu. U okviru projekta smo čak i dale intervju na Katoličkom radiju. Osim toga smo izrađivali razne plakate i sudjelovali u izradi *on-line* igrice kojom bi se djeci trebalo olakšati učenje njihovih prava na sudu na zabavan i edukativan način. Radionica nam se sviđala jer smo naučili puno toga što inače ne bismo imali priliku naučiti i smatramo da bi se definitivno trebao naći način kako još više podići svijest o pravima djece.“

Smatramo da je ideja projekta jako dobra jer se o tom problemu ne govori puno i ne doživljava ga se kao nešto ozbiljno, a djecu izloženu sudu to iskustvo može jako potresti.

Piše:
Klara Jovanov, 1.b

ORGAN VIDA

Organ Vida dvotjedni je međunarodni festival fotografije koji se održava svake jeseni u Zagrebu.

Izložba je otvorena od 13. do 24. rujna 2016., a 1.b razred naše škole posjetio je jedan dio izložbe u Francuskom paviljonu 14. rujna u pratnji prof. Jesenkovića. Izložba je koncipirana od radova mladih i suvremenih fotografa koji svojim radom potiču komunikaciju o globalno-društvenim pitanjima. Izložba svake godine ima na raspolaganju „otvorene pozive na različite teme“ s ciljem poticanja na kritičko promišljanje o socijalnim, društvenim i moralnim pitanjima. Festival se odvija na različitim mjestima u Zagrebu: MSU (Muzej suvremene umjetnosti), Galerija „Greta“, Galerija „Šira“, Zagrebački plesni centar, Oris-kuća arhitekture, Galerija „Kranjčar“, Hrvatski muzej arhitekture (Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti), Galerija „Pikto“, Dokukino, Peper, Galerija „Zvonimir...“

VIDA

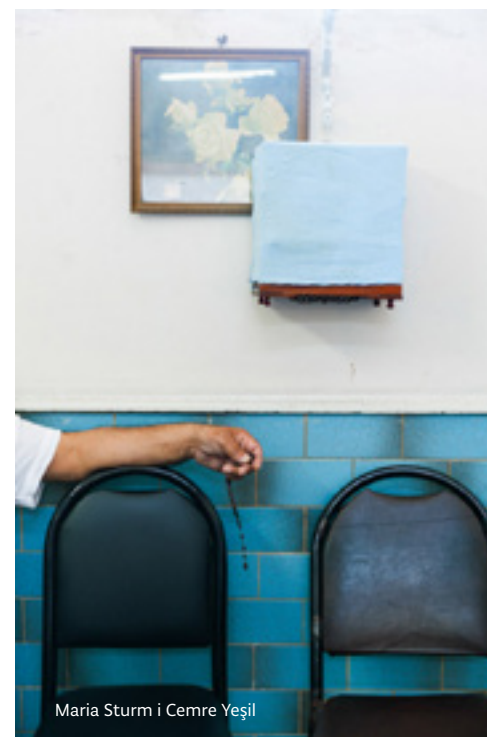
U okviru izložbe održavaju se radionice i predavanja, glazbene i kazališne predstave i još puno toga. To je najposjećeniji fotografski događaj; posljednje festivalsko izdanje posjetilo je više od deset tisuća posjetitelja. Također je to i volonterska organizacija jer sav novac od zarade ide u humanitarne svrhe. Toplo preporučujem svima da odu pogledati izložbu jer po izjavama žirija mislim da možete zaključiti koliko je izložba kvalitetna i vrijedna vašeg posjeta. Evo što je žiri rekao o Festivalu:

Hannah Starkey (članica žirija)

“Čast mi je i privilegija što su me pozvali da sudjelujem na Festivalu, da budem u ovom divnom gradu i da vidim ovoliko izvanrednih radova. Kvaliteta radova na izložbi veoma je

Piše:
Klara Jovanov, 1.b

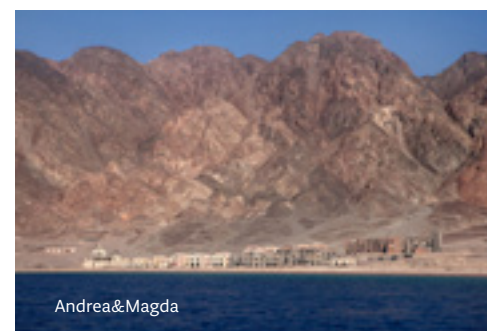
“Čast mi je i privilegija što su me pozvali da sudjelujem na Festivalu, da budem u ovom divnom gradu i da vidim ovoliko izvanrednih radova.”

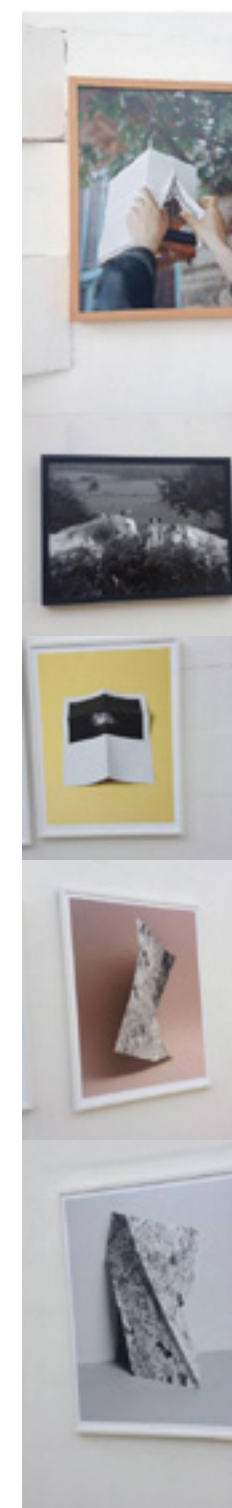
Maria Sturm i Cemre Yeşil

Michal Siarek

Andrea&Magda

visoka, zbog čega je i izabiranje radova bilo vrlo teško, ali u isto vrijeme i vrlo vrijedno i bogato iskustvo. Bilo je vrlo inspirativno raditi s organizacijom i mladim i energičnim ljudima koji stoje iza svega. Oni imaju energiju, vitalnost i volju koja se rijetko vidi, pa mora da je to nešto svojstveno Hrvatskoj.”

Corinne Noordenbos (član žirija)

“Organ Vida bio je divno iznenađenje u smislu lokalnog fotografskog festivala koji je izvršno organiziran te s iznimno kvalitetnim izloženim radovima. U sklopu susreta stručnjaka održali su se izvrsni paneli i diskusije među stručnjacima iz čitavog svijeta u vezi s trenutnim problematikama na polju dokumentarne fotografije. Također se moglo uživati i u mnogobrojnim razgovorima s umjetnicima na kojima je dan niz bitnih informacija za sve prisutne. Činjenica da je organizacijski tim uspio dovesti toliko kvalitetnih stručnjaka u Zagreb pretvorila je Festival u veoma intenzivan susret koji je bitan svima nama, ali naročito lokalnoj zajednici. Na kraju, sav napor koji je uložen u umrežavanje stručnjaka u kulturnim krugovima Hrvatske dao nam je kao gostima veoma dobru sliku o odličnom poslu koji se radi u zemlji. Želim zahvaliti organizaciji na predivnom gostoprimstvu koje smo primili tijekom našeg posjeta.”

George Georgiou (član žirija)

“Zbilja sam uživao u Festivalu i u društvu svih divnih ljudi, svakako bih želio nastaviti svoju suradnju kroz neke radionice i dugoročne projekte koji su vezani za ovo područje.”

Roger Ballen (član žirija)

“Vrlo su me impresionirali rad, entuzijizam i strast ljudi koji su organizirali Organ Vida. Biti dio ovog Festivala prava je privilegija.”

FESTIVAL = = =

TOLERANCIJE

Festival židovskog filma Zagreb

„Festival tolerancije - Festival židovskog filma Zagreb (JFF- jewish film festival) jedinstveni je filmski festival koji, kroz bogati program koji uključuje filmske projekcije, tematske izložbe, edukacije, diskusije i glazbena događanja, ima zadatak širiti istinu i sjećanje na holokaust te osvještavanje i usvajanje tolerancije u svakodnevnom životu i vremenu u kojem živimo.“

Piše:
Tea Kolić, 4.B

R

ijetko, kao kad se poravnaju planeti, dogodi se da cjelinu iz nastavnog plana i programa popratiti neki izvannastavni stručni sadržaj vrijedan pažnje. Nama, učenicima 4.b razreda, ovog proljeća je pala sjekira u med kada se istodobno s gradivom semantike i kulturnih kodova održalo 1.Edukacijsko jutro JFF-a s predavanjem Mirka Ilića „Simboli mržnje“u kinu Europa, a predavanje smo posjetili na inicijativu naše profesorice grafičkog dizajna Ksenije Palamete Radković. Iako govor o toleranciji primarno vezujemo uz područje građanskog odgoja, simboli se kao kodirani znakovi pojavljuju kao tema predmeta Vizualne komunikacije, što upućuje da je predavanje za nas imalo dvostruku vrijednost.

Mirko Ilić,

domaći momak iz New Yorka gdje godinama djeluje kao dizajner, ilustrator, predavač i istraživač u sferi vizualnih komunikacija, gostovao je ove godine na Festivalu tolerancije sa svojim putujućim predavanjem o osebujnoj grafičkoj komunikaciji neonacističkih supkultura u tranzicijskim zemljama. Dinamična prezentacija i tumačenje znakova, simbola i kodova kojima *skinheads* i ekstremne navijačke skupine komuniciraju međusobno, eksklimiraju svoj stav i prisutnost ili jednostavno markiraju teritorij otkriva mračnu zonu njihova djelovanja. Ilićev angažman ne teži samo tumačenju naoko besmislenih grafičkih i navijačkih transparenata, već otkriva duboki nemar društva koje tolerira govor mržnje što tinja na ulicama. Ilić se ne dotiče trenda da ekstremno desne političke opcije upravo regrutiraju pomladak iz takvog okruženja niti situacija gdje takve rubne organizacije sve češće

prerastaju u parlamentarne stranke. Takav razvoj događaja štiti destruktivce, daje im poticaj i osnažuje ih, dok istovremeno javnost šuti i valjda čeka da ti ekstremni stavovi postanu *mainstream*. Ipak njegovo tumačenje daje naslutiti socio-ekonomsku pozadinu potonuća etičkih vrijednosti i normi u postkomunističkim zemljama od Bugarske do Slovenije.

“Tu su i brojevi. Na primjer, 18, koji je zapravo prvo i osmo slovo abecede, označava početna slova imena Adolf Hitler, dok 88, vodeći se istom logikom, simbolizira pozdrav Heil Hitler. Kad se želi kamufirati, onda se stavi ‘1988’ pa se ti pitaj što se dogodilo te godine.”

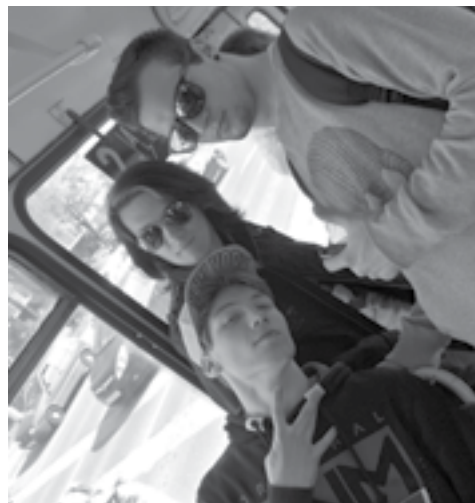

“Kao što sam rekao, da je bolja ekonomija, imali biste manje ovih koji mrze. Da se manje krade, imali biste više novca za obrazovanje, mladi bi imali ljepšu perspektivu i mogli bi negdje pripadati. Vi ovdje imate gomilu predivnih, obrazovanih mladih koje nitko neće. Oni žele biti dijelom plemena, a ako vi ne ispunite tu potrebu, zadovoljit će je na drugome mjestu, na ovim lovištima ljudskih duša.”

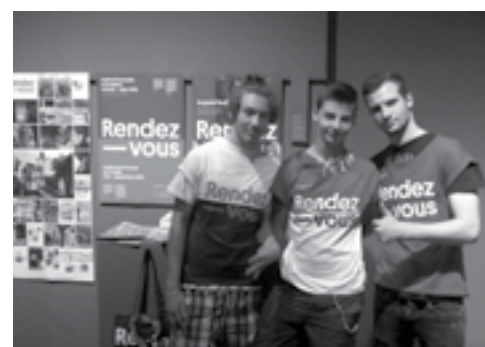
S dozom gorkog humora analizira motive snopa sa sje kirom, runa i svastika, keltskih križeva i grafemsko - numeričke kodove slavenskih fašista čiji su preci relativno nedavno zajedno sa Židovima bili masovno likvidirani od strane nacista diljem okupirane Europe.

Budući da se Ilić već neko vrijeme bavi ovom tematikom, zanimljivo je vidjeti kako se materijali koje mu ljudi nasumično šalju (fotografije neonacističkih i fašističkih tetovaža, simbola na raznim medijim te grafitu s utakmica zadnje lige) savršeno uklapaju u isti obrazac mržnje bez pokrića.

Svi ti simboli su reakcija nemoći i neznanja, ali bez opravdanja trebaju biti zakonski sankcionirani, a društveni okvir za mržnju iz temelja prebojan svjetlom.

gvak!

15 16
IZLOŽBA HRVATSKOG DIZAJNA
EXHIBITION OF CROATIAN DESIGN

Piše:
Tea Kolić, 4.B

Grupa učenika 4.b sa svojom mentoricom Ksenijom Palametom Radković posjetila je krajem rujna 2016. MUO gdje se održala bijenalna izložba hrvatskog dizajna s biranim primjerima iz različitih područja, od grafičkog, preko produkt dizajna, do mode i vizualnih komunikacija. Izabrani primjeri izloženi su prema jednostavnom konceptu – plakati krase zidove, knjige i katalozi su nehaljno složeni na postamentima ili su prikazani kao dio svakodnevice.

Pojedini izložci omogućuju i potiču interakciju s posjetiteljima. Prostor je zatamnjen sivilom zidova, ali opet svijetao i prislan jer se na maloj površini pod svjetlom reflektora pokazalo dosta radova koji kao da svijetle u tami Muzeja. Tako me dojmom boje i varijacijama oblika privukla serija pakiranja za autohtone suvenire. Autori izloženih primjera mahom su afirmirani domaći dizajneri, dok su se studentski radovi mogli vidjeti u obližnjoj galeriji „Izidor Kršnjavi“ u prizemlju Škole primijenjene umjetnosti i dizajna.

Upravo u tom prostoru još je jedan primjer oblikovanja ambalaže koji bih izdvojila: piramidalne kartonske kutije za začine s istaknutim ilustracijama bilja koje se u njima nalazi.

Dani kruha u Grafičkoj školi u Zagrebu

Piše:
Karla Kovačić, 4.a

Dani kruha, Dani zahvalnosti za plodove zemlje, obilježavaju se svake godine tijekom listopada u dječjim vrtićima, osnovnim i srednjim školama, učeničkim domovima, ustanovama za odgoj i obrazovanje djece s teškoćama u razvoju te ograncima i granama Udruge Lijepa Naša. Svečanostima Dana kruha, uz molitvu, blagoslov i simbolično blagovanje kruha, zahvaljujemo Bogu na svim plodovima, radostima, uspjesima i darovima kojima smo tijekom godine kao narod i kao pojedinci bili podareni.

Dana 21. listopada 2016. godine u našoj smo školi obilježili Dan kruha.

Svaki razred je dobio zadatak da pripremi specijalitete specifične za određenu županiju. Učenici su ukrasili svoje stolove raznim povrćem: krumpirima, bućama, tikvicama, šampinjonima, a na međimurskom su stolu, osim povrća, bili i izvezeni rupčići.

Najčešće delikatese svakog stola su bile štrukle, štrudle i uštipci. Predvorje škole je bilo puno različite hrane za svako nepce. Međimurski stol je dijelio mjesto s Varaždinskom županijom, na kojem je također bila štrudla od sira i višanja, štrukle od jabuke i cimeta, zlevanka i gibanica. Zagrebačka županija je predstavila kakvog je okusa gibanica s makom i džem od šljiva. Primorsko-goranska županija je donijela bijeli kruh, kiflice sa sezamom te čokoladne muffine. Atmosferu nam je upotpunila varaždinska glazba. Plakati kojima je bila predstavljena županija bili su na stolovima. Svaki stol je bio prepun hrane, prelijepo smo se zabavili i najeli, naučili što se u kojoj županiji može okusiti i nadamo se da ćemo češće uživati u dracjenostima naše lijepe Hrvatske.

Prvi malonogometni turnir Grafičke škole u Zagrebu

Piše:
Bruno Fantulin, 2.d

U mjesecu svibnju 2016. godine održan je malonogometni turnir Grafičke škole u Zagrebu. Osnovna promjena u odnosu na dosadašnje školske turnire je sudjelovanje reprezentacija prvih, drugih, trećih i četvrtih razreda. Turnir se odigrao u dva kruga tijekom dva petka u poslijepodnevnom satima nakon nastave.

U prvom krugu igrao se „liga-sustav“ (svatko sa svakim), dok se u drugom krugu igrao „kup-sustav“, a parovi polufinala dobiveni su poretkom prvog kruga. Nakon polufinalnih utakmica slijedila je utakmica za treće mjesto, a na kraju i finalna utakmica. Titulu pobjednika osvojila je reprezentacija četvrtih razreda koja je u finalu pobijedila druge razrede. U utakmici za treće mjesto slavila

je reprezentacija trećih razreda. U drugom, završnom dijelu turnira za sve sudionike su osigurani napici i hrana.

Drugi (završni) dio turnira pratile su novinarske ekipe učenika Grafičke škole u Zagrebu, dok su finalnu utakmicu i snimili učenici Grafičke škole uz pomoć profesora Silvija Jesenkovića, a snimka je objavljena na [youtubeu](#). Događaj je fotografirao profesor Bruno Kokot.

Drugi malonogometni turnir Grafičke škole u Zagrebu održat će se u mjesecu svibnju 2017., a paralelno će se održati i turnir u odbojci za djevojke.

Voditelj turnira bio je profesor Mislav Papec uz pomoć profesora Aljoše Lijića.

Fotoradionica Željka Koproščeca

Piše:
Luka Drmić- Banović, 1.b

Učenici 1.b razreda posjetili su fotoradionicu Željka Koproščeca koja je trajala od 28. do 30. studenoga 2016. godine u pratnji svoje razrednice Mirjane Savičić. Radionica se odvijala na adresi Ilica 17 u prostorijama Arhiva Toše Dabca.

Prvi dan smo slušali predavanja gospodina Željka Koproščeca o njegovim počecima u fotografiji i njegovom profesionalnom razvoju. Pokazao nam je neke od svojih radova te nas je time inspirirao da slijedimo svoje snove te nikada ne odustajemo od njih. Iako je ovo bila fotoradionica, Željko Koproščec nam je podijelio puno korisnih savjeta o fotografiji, ali i svakodnevnom životu.

Drugi dan smo donijeli svoje fotoaparate te nas je dočekaao fotomodel. Željko Koproščec nas je uputio u važnost komunikacije s modelom, a potom smo se i mi okušali u ulozi fotografa. Napravili smo seriju fotografija, a naš je zadatak bio kod kuće odabrati svojih pet najboljih fotografija fotomodela. Izabrane fotografije smo predali sljedećeg dana na radionici, a one će biti predstavljene na izložbi, no datum održavanja još nije poznat.

Radionica je bila jako zanimljiva i drago mi je da nam je jedan profesionalni fotograf posvetio svoje vrijeme i podučio nas tajnama svoje profesije.

Piše:
Katarina Slanec, 3.C

Govorna komunikacija

Dobra govorna komunikacija i izražavanje nije urođena vještina, nego se stječe učenjem i primjenjivanjem naučenoga. Ove je školske godine u našoj školi organizirana dodatna nastava iz govorne komunikacije pod vodstvom profesorice Molnar. Služeći se različitim vrstama usmene komunikacije, učenici 3.C razvijaju svoje govorne sposobnosti. Posebno se naglašava važnost neverbalnih elemenata komunikacije—aktivnog slušanja, izbjegavanja nesporazuma, ublažavanja stresa i kontrole nad emocijama. Razvijene govorne vještine sastavni su dio poslovnog života, ali i naše svakodnevice.

Posjet 18. gimnazije

Piše:
Ljiljana
Stazić,
prof.

U četvrtak, 26. listopada 2016. naša je škola ugostila učenike Gimnazije Otto Hahn iz Landaua (SR Njemačka), Gimnazije Sesvete i 18. gimnazije iz Zagreba.

U okviru učeničke razmjene ovi učenici bave se i projektom čija je ovogodišnja tema "Mladenačke kulture".

Projektna grupa koju vodi Reana Nevečerel, profesorica njemačkog jezika iz 18. gimnazije, posjetila je našu školu, prisustvovala je praktičnoj nastavi i obišla je Školski muzej i školske radionice. Voditelj radionica Dario Jelusić na tečnom je njemačkom jeziku razgovarao s njemačkim učenicima i proveo goste kroz radionice i odjele pripreme, tiska i dorade i *web*-dizajna. Zadržali su se i na odjelu multimedije gdje je nastala prigodna zajednička fotografija.

Suradnji se odazvao odjel grafičkog dizajna. Učenici su prisustvovali nastavi profesorice Ljiljane Stazić koja predaje izborni predmet Grafički dizajn u 4.C razredu, u specijaliziranoj Macintosh radionici. Mogli su vidjeti nastavnu jedinicu: Prijelom stranice časopisa.

Svoj su posjet završili razgovorom s našim maturantima, budućim *web*-dizajnerima.

Tema je bila utjecaj znanja i vještina stečenih u školi na odabir hobija i slobodnih aktivnosti. Živahanost i otvorenost naših učenika razgovor su odveli u raznim smjerovima, a ograničeno vrijeme posjeta, nažalost, ga je prekinulo.

Goste je razveselilo i nekoliko poklona, proizvoda Grafičke škole. Najviše im se dopala zajednička fotografija, povećana, otisnuta i umnožena još za vrijeme njihovog boravka, a koju je svaki gost ponio kao uspomenu na ovaj susret.

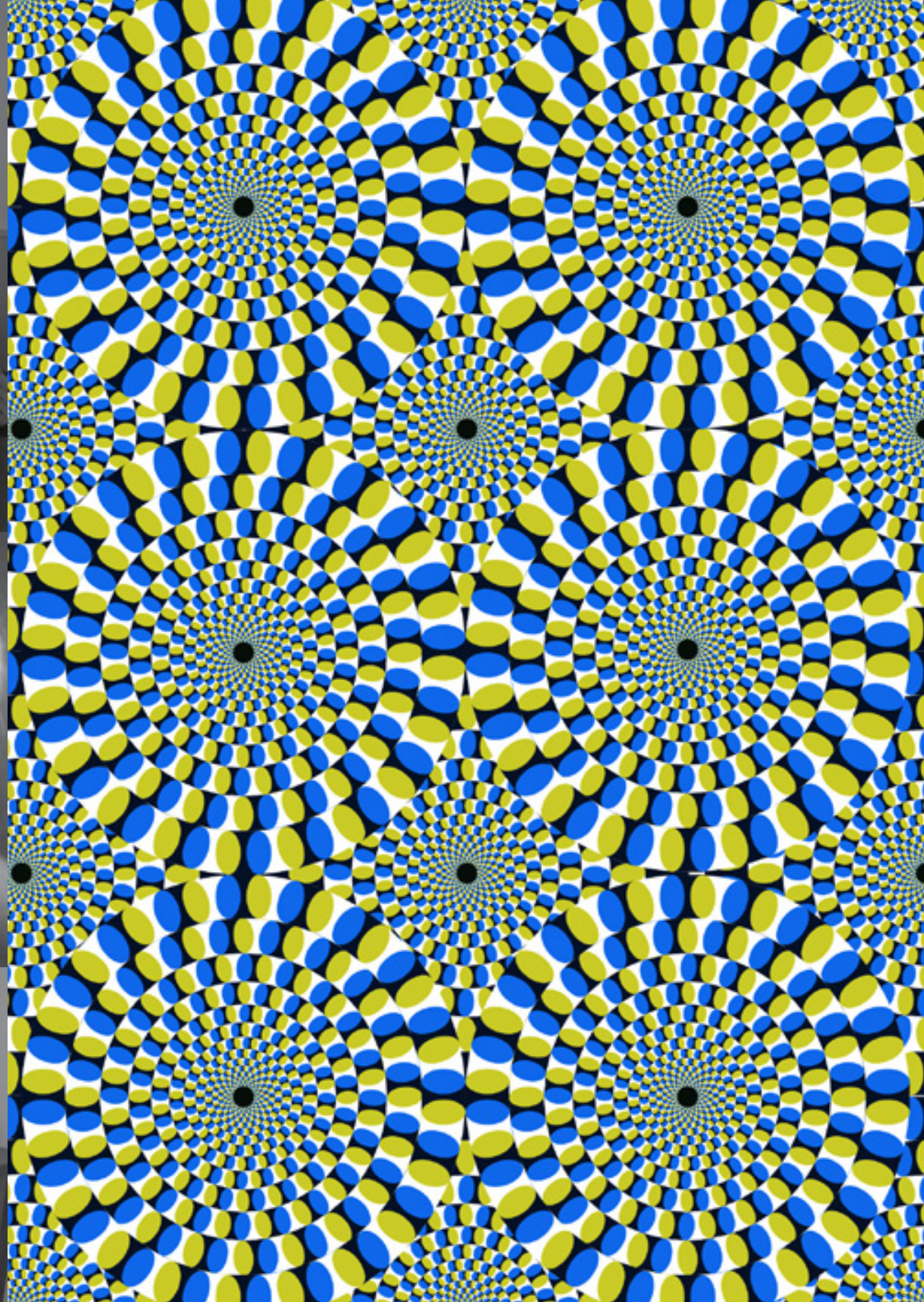

Piše:
Brigita Luketić, 4.B

Grupa učenika 4.b razreda zajedno sa svojom mentoricom Ksenijom-Palometom Radković posjetila je Muzej iluzija.

Posjet Muzeju bio je ugodna vježba za mozak koji ne vjeruje svojim očima. Iznenadila nas je količina holograma, plakata, mozgalica i cijelih prostorija koje propituju doživljaj stvarnosti. U praksi smo upoznali i neke pojmove i pojave iz područja percepcije koje smo učili u okviru predmeta Vizualne komunikacije.

Nakratko smo se otisnuli u svijet iluzija i optičkih varki.

Razgovarala:
Lucija Blažan, 1.b

INTERVJU

Rada Borić

Hrvatska javnost vrlo je zatvorena kada se treba očitovati o nasilju nad ženama i djevojčicama, jednostavno se o takvim stvarima ne razgovara.

Kako bi se probudila svijest o tom problemu današnjice, organizirana je posebna kampanja *Milijarda ustaje* (*One Billion Rising*) o kojoj nam je govorila jedna od organizatorica same kampanje, hrvatska znanstvenica, lektorica i izvršna direktorica Centra za ženske studije Rada Borić.

Koliko dugo traje kampanja u svijetu, koliko u Hrvatskoj te koliko dugo ste Vi dio ove kampanje?

Kampanja *Milijarda ustaje* protiv nasilja nad ženama i djevojčicama ili *One Billion Rising* najveća je svjetska kampanja protiv nasilja nad ženama i djevojčicama, a lansirana je na Valentino 2012. kako bi središnja događanja bila održana 14. veljače 2013. Hrvatska se pridružila kampanji od početka i bila jedna od dvjesto šest zemalja u kojima su žene i djevojčice, dečki i muškarci 14. veljače protestno plesali upozoravajući na činjenicu da će jedna od tri žene ili djevojčice tijekom svoga života doživjeti nasilje, a to čini milijardu žena i djevojčica, stoga i ime kampanje *Milijarda ustaje*.

Kampanja je izrasla iz *V-day* pokreta, koji od 1998. ohrabruje i podržava

žene i djevojčice u borbi protiv nasilja. I ja sam dio *V-day* pokreta još od 1998. te sam sudjelovala i u kreiranju kampanje *Milijarda ustaje*. Danas sam koordinatorica kampanje za Hrvatsku i susjedne postjugoslavenske zemlje, kao i za Mađarsku, Bugarsku i Cipar.

Koji su ciljevi kampanje *One Billion Rising*?

Ciljevi kampanje odnose se na senzibiliziranje javnosti kako bi se prepoznalo rastuće nasilje nad ženama i djevojčicama, nasilje koje nije samo fizičko i psihološko već strukturalno, ono koje provode države i lokalne zajednice ne odgovarajući adekvatno na nasilje, ali i ekonomsko nasilje koje proizvodi siromaštvo ili specifičnu eksploataciju žena i djevojčica, od nedostupnosti obrazovanja do ropskoga rada i prostitucije. Također, cilj je ne

**“
Kampanja
Milijarda ustaje
protiv nasilja
nad ženama i
djevojčicama
ili *One Billion
Rising* najveća
je svjetska
kampanja
protiv nasilja
nad ženama i
djevojčicama**

samo prepoznati nasilje, već potaknuti žene i djevojčice i one koji ih poštuju i vole na akcije kojima bi se nasilje iskorijenilo. Zato je važno u akcije uključiti i muškarce i dječake.

Zašto se akcija *Milijarda ustaje* održava baš 14. veljače, na Valentinovo?

V-day je rođen 14. veljače 1998., na Valentinovo, i *V* predstavlja „victory“ (pobjeda), vaginu i Valentinovo. Valentinovo je simbol zaljubljenih, ljubavi te, iako „kapitalistički projekt“ namijenjen povećanoj potrošnji čokoladica u obliku srca i cvijeća, a u Americi i ljubavnim kartolinama, taj „ljubavni dan“ poslužio je i kao podsjetnik na nasilje. Ne mogu se djevojkama kupovati crvena srca, a pritom ih silovati u školama ili na sveučilištima.

Koje godine se okupilo najviše ljudi? Raste li odaziv ljudi iz godine u godinu i zašto mislite da je to tako?

Najveći broj ljudi se okupio prve godine, 2012., kada je središnji program bio na Zrinjvcu i trajao četiri sata. Kampanji su se odazvale brojne ženske udruge, ali i veliki broj glazbenika i glazbenica, bendova, kao *Vatra* i *Gretta*, glumci i sportaši, plesni studiji. Svi zajedno, publika i dečki iz ragbijaških i nogometnih klubova i Predsjednik Republike Hrvatske zajedno su zaplesali *Break the Chain*, koreografrani ples koji se izvodi svuda u svijetu. Iako je bio hladan dan, okupilo se više od tisuću i petsto ljudi. Program sada traje dva sata, u njemu i nadalje sudjeluju istaknuta imena hrvatske kulture i, ovisno o vremenu i danu, na Cvjetnom se trgu okupi do tisuću ljudi.

Koji je slogan najavljen za iduću godinu, 14. veljače 2017. i zašto?

Svake godine kampanjom odlučimo osvijetliti neki poseban oblik nasilja, iako se oni najčešće isprepliću. Tako smo prošle godine u središtu imale

**“
Nasilje, a ne
kreativnost,
znanje,
uspješnost,
povezuje sve
žene i djevojčice
na svijetu i to
treba mijenjati.**

žene ‘s margine’ - Romkinje i žene s invaliditetom. Za sljedeću godinu smo odlučile u fokus staviti eksploataciju žena i djevojčica te s njom povezati potrebu za solidarnošću.

Tema eksploatacije žena prepoznata je svuda u svijetu, a u Hrvatskoj posebno pogađa radnice koje rade bez ugovora ili s ugovorima na određeno vrijeme, mlade žene koje su ucijenjene takvim ugovorima, često i seksualno, starije žene koje obavljaju dodatne poslove skrbi... Dakako, različite oblike eksploatacije u svijetu proživljavaju i djevojčice i želimo pokazati solidarnost s njima, kao i drugim ženama koje žive u nasilju.

Zašto mislite da je nasilje nad ženama tako prošireno?

Nažalost, živimo u patrijarhalnom društvu koje želi sačuvati odnose moći, a to uključuje i dominaciju muškaraca i „drugotnost“ žena i djevojčica. Nasilje, a ne kreativnost, znanje, uspješnost, povezuje sve žene i djevojčice na svijetu i to treba mijenjati.

Ako se neka osoba nađe u situaciji da je nad njom ili njenom majkom, sestrom, susjedom izvršen neki oblik nasilja, što treba učiniti?

Nitko ne zaslužuje živjeti u nasilju, pa nitko ne bi smio zatvarati oči pred bilo kojom vrstom nasilja koja se događa u našoj okolini. Ukoliko se nad nekom od nas vrši nasilje, trebamo ga prekinuti izlaskom iz nasilne veze, jer za nasilje nema opravdanja. To nije uvijek jednostavno napraviti, no nije sramota potražiti pomoć. Važno je znati da za nasilje nismo mi krive, kao što se nerijetko govori. Ukoliko znamo da naša majka, prijateljica ili sestra trpi nasilje, ne treba ju osuđivati, već podržati da prekine nasilnu vezu.

Postoje ženske udruge koje daju podršku ženama i djevojčicama koje dožive nasilje, kao što su to savjetovanište Autonomne ženske kuće ili Ženska soba. Neke od njih imaju i posebne programe koji govore o nasilju u vezama mladih.

KULTURNI ŠOK!

gvak!

KULTURNI ŠOK!

Steam Powered Giraffe

Piše:
Petar Kinderski, 3.d

Steam Powered Giraffe je muzički projekt koji su 2008. godine pokrenuli blizanci David Michael Bennet i Isabella Bunny Bennet. Svoju su karijeru započeli kao ulični zabavljači izvedući kratke komične točke i obrade pjesama. Ono što je privuklo pažnju publike na njihov performans je njihova zanimljiva osobnost, ali i izniman muzički i glumački talent te kompleksnost kostima koje su od početka izrađivali sami.

U svijetu *Steam Powered Giraffe* David, Isabella ili bilo koji drugi član ne postoje. Postoje samo likovi kojima oni daju život: The Spine (David Bennet), Bunny (Isabella Bennet) i Hatchworth (Samuel Luke). Svaki lik ima svoju jedinstvenu priču, osobnost i izgled.

Steam Powered Giraffe nije samo bend, to je cijeli jedan novi svijet stvoren od nekolicine vrlo talentiranih pojedinaca. Projekt je i da-

lje usmjeren na izvedbu komičnih točaka i obradu pjesama, a *Steam Powered Giraffe* je u međuvremenu izdao osam potpuno originalnih albuma (najnoviji je *Quintessential* iz 2016.), četiri originalna stripa, radioemisiju, nekolicinu videospotova samostalne izrade te sate i sate materijala za čitanje o postanku i priči imaginarnog *steampunk* svijeta *Steam Powered Giraffe*. Sve to je dostupno na njihovoj *web*-stranici.

U osam godina djelovanja repertoar im se drastično promijenio, kao i postava. Od originalnog trojca, Davida i Isabelle Bennet i Jona Spraguea, nastao je duo, a danas broje puno više članova od samo dvoje početnika projekta. Neki od njih su David Reed i Samuel Luke koji sudjeluju u *live*-izvedbama, kao i nekolicina drugih članova koji se brinu o tehničkim i organizacijskim stvarima projekta.

Ono što je privuklo pažnju publike na njihov performans je njihova zanimljiva osobnost, ali i izniman muzički i glumački talent te kompleksnost kostima koje su od početka izrađivali sami.

FILMSKA KRITIKA

COBAIN

Montage Of Heck

Brett Morgen

Gnjev, nered, buka, umjetnost i izgubljenost nazivi su koje možemo povezati s glazbom benda Nirvana, glazbenikom Kurtom Cobainom, pa i dokumentarcem o njegovom životu od rođenja do smrti, teškoj mladosti, borbi s ovisnošću te putu do slave. *Cobain: Montage of Heck* nezamjenjivo je filmsko djelo dokumentarnoga roda koje je toliko inovativno da je bez mnogo negodovanja dobilo titulu možda i najboljega glazbenog dokumentarca ikada režiranog i snimljenog. U usporedbi s drugim dokumentarcima, sličnima ovome filmu po tematici ili rodu i žanru općenito, nije teško primijetiti zašto toliko iskače iz gomile. Osjećaj intime, u određenim trenucima težak za prihvatiti, no u drugima popraćen nekom zadovoljnom sjetom, razlog je zašto je upravo ova priča o Cobainu ostavila tako snažan utisak na nas. Dok jedni filmovi te redateljici prikazuju glazbenika u savršenome

svjetlu, a drugi prizemljuju na razinu najobičnijeg propaliteta odbačenog od strane društva, Brett Morgen je uz pomoć Kurtove kćeri Frances Bean i žene Courtney Love razradio projekt koji prikazuje Kurta Cobaina na realističan način, kojem ništa ne dodaje niti ne oduzima, a u konačnici i koji je sama Frances željela pogledati. Naravno, upravo zato postoji nekolicina ljubitelja slavne grupe ili pak osoba kojima ona nije omiljena, koji nikako ne mogu prihvatiti *Montage of Heck*. Nekoliko Cobainovih rečenica sasvim je neizravno uklopljeno u film, među kojima se nalazi njegova želja da izgori, a ne da izbljedi: „Bolje brzo izgorjeti, nego lagano se gasiti.“ Kurt je najviše strahovao od trenutaka u kojima bi iznevjerio svoje bližnje te samoga sebe, od trenutaka u kojima bi doživio propast, a očito je po njegovome mišljenju spor i neprimjetan odlazak bio jedna od mnogih propasti. Svo-

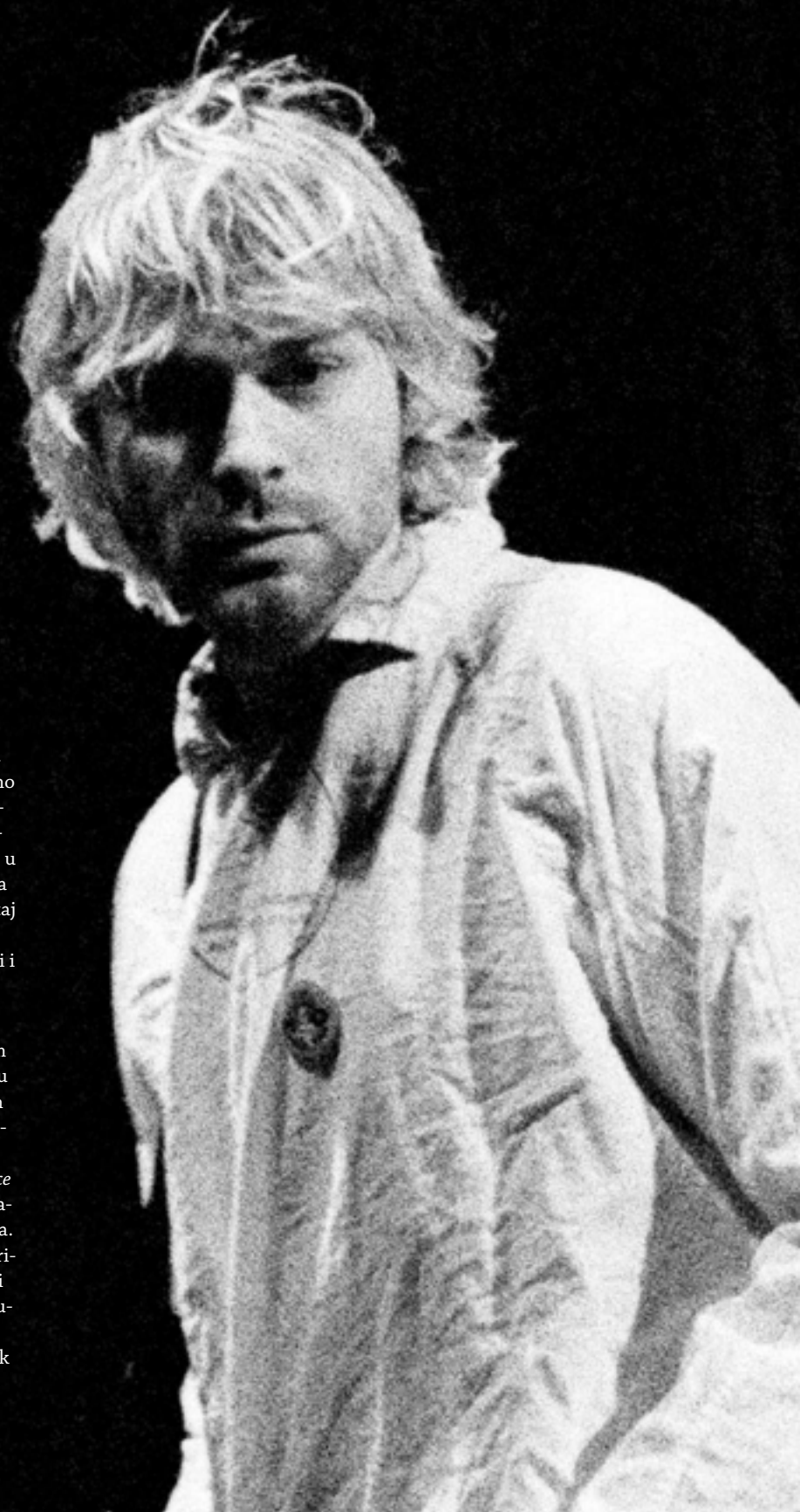
Piše:
Katarina Murat, 3.d

“

Kurtova izjava da se njega i njegovu osobnost najbolje može upoznati pogledom kroz predmete koje posjeduje te predmete koji su mu od velike važnosti ostavila je veliki utjecaj na redatelja Morgena, a može se reći i da je bila inspiracija za nastanak filma.

jom je smrću potvrdio to mišljenje. Vrlo je zanimljiv kraj filma, odnosno kraj njegova života. Događaj po kojemu je ovaj glazbenik možda i najviše poznat, a toliko slabo obrađen u filmu, pokazuje redateljovu želju da nikoga ne okrivljuje za njega, da ipak taj djelić njegova života ostavi prekriven plaštem intime, privatnosti, ali i tajnovitosti.

Film koji govori o životu slavnoga Kurta Cobaina započinje njegovim dolaskom na svijet i djetinjstvom u Aberdeenu, a završava posljednjim trenucima ovisničkoga života, režirao je Brett Morgen. Nakon njegovog prvog prikazivanja na *Sundance* festivalu 2015. godine, dokumentarac je zaradio oko 107 tisuća dolara. Iznimno je dobro prihvaćen, što prikazuje i kritika *New York Posta* koji je *Montage of Heck* opisao kao dokumentarac koji će u nama probuditi određenu tugu što ovaj glazbenik

REŽIJA

Brett Morgen

PRODUKCIJADanielle Renfrew
Behrens, Jessica Berman
Bogdan, Sara Bernstein...**SCENARIJ**

Brett Morgen

ULOGIKurt Cobain, Don Cobain,
Jenny Cobain, Courtney
Love, Tracey Marander,
Krist Novoselic, Aaron
Burckhard, Chad
Channing, Dave Grohl...**DIREKTOR FOTOGRAFIJE**Eric Edwards, Jim
Whitaker, Nicole Hirsch
Whitaker**MONTAŽA**Brett Morgen, Joe
Beshenkovsky**ANIMACIJA**Mark Bastiaan, Joseph
Gilland, Hisko Hulsing,
Stefan Nadelman, Chris
Sauve, Ronald Van
Vemden...**GLAZBA**

Nirvana

nije živio dovoljno dugo da osjeti istinski mir i stabilnost, sve što tijekom godina nije uspio pronaći. Ne smijemo zaboraviti spomenuti da su kadrovi intervjua i razgovora s članovima Kurtove obitelji inspirirani filmom Lennyja Boba Fosseja. Po završetku prikazivanja dokumentarca u prodaju je ušla knjiga u koju su bile uključene u filmu prikazane ilustracije, mnoge fotografije i citati.

Iako postoje razni glazbeni dokumentarni filmovi koji prikazuju

snimke koncerata i intervjua ili pak takozvanih kućnih videa, *Montage of Heck*, čiji je naziv inspiriran kolekcijom te montažom koju je sam Cobain stvorio 1988. godine, jedan je od rijetkih koji spaja obje vrste materijala, a uz njih dodaje i razne animacije, fotografije Kurtovih zapisa, bilješke i pjesme te njegov osobni dnevnik. Kurtova izjava da se njega i njegovu osobnost najbolje može upoznati pogledom kroz predmete koje posjeduje te predmete koji

su mu od velike važnosti ostavila je velik utjecaj na redatelja Morgena, a može se reći i da je bila inspiracija za nastanak filma.

Jedna od velikih posebnosti ovoga dokumentarnog filma je njegova raznovrsnost. On ne prikazuje glazbenika na dosadan način, već se u predstavljanju njegovog zanimljivog i neobičnog života koristi i drugim oblicima umjetnosti, on čini priču o *grunge* bendu i njegovom *frontmanu* privlačnu slušatelji-

ma svih žanrova te svatko u njemu može nešto pronaći.

Jedna od najvećih zanimljivosti filma, ali i kontroverzija, izjava je Buzza Osburnea da je većina filma laž iako se predstavlja kao savršena istina. Kao primjer naveo je scenu u kojoj je animacijom prikazan Kurtov romantični pokušaj osvajanja bolesne djevojke. Buzz smatra da je to sasvim netočno jer maleni gradić kao što je Aberdeen u Washingtonu nikada ne bi zaboravio takav događaj, te bi o

“

Jedna od najvećih zanimljivosti filma, ali i kontroverzija, izjava je Buzza Osburnea da je većina filma laž iako se predstavlja kao savršena istina.

njemu razgovarao sve do danas.

Smatram, kao i Osburne, da usprkos pojedinim pretjerivanjima i dodacima, ovaj film na tako neobičan način prikazuje put glazbenika, od početka pa do kraja, a odličan je po najviše iz razloga što je i on sam u potpunosti *grunge* kao i glazba Nirvane, benda koji je Kurt na tragičan način napustio te generacije mladih ljudi koji su se poistovjetili s riječima pobjeglih iz njegovoga genijalnog umjetničkog uma.

Piše:
Martin Devčić, 1.b

Zagrebačka škola crtanog filma

Zagrebačka škola crtanog filma pojam je za školu animacije koja donosi novi koncept animiranog filma u Hrvatsku, prepoznatljiv po likovnoj i crtačkoj profinjenosti, reduciranoj animaciji te geometričnosti likova.

Ubrzo nakon osnivanja *Zagreb filma* 1953. godine pod njegovim se okriljem 1956. osniva i studio za animaciju, iz kojeg su izišla mnoga važna pojedinačna djela, a francuski kritičar G. Sadoul naziva ih sintagmom *zagrebačka škola crtanog filma*. Estetika i likovnost radova Zagrebačke škole na tragu je umjetničkog djelovanja EXATa 51, a eksperimentalni zvuk i apstrakcija su odlike koje će postati njihov zaštitni znak.

Zagrebačka škola crtanog filma pojam je za školu animacije koja donosi novi koncept animiranog filma u Hrvatsku, prepoznatljiv po likovnoj i crtačkoj profinjenosti, reduciranoj animaciji te geometričnosti likova.

gvak!

gvak!

Ključne godine za Zagrebačku školu animiranog filma su 1954. i 1955. kada Nikola Kostelac i Dušan Vukotić rade trinaest kratkih promidžbenih animiranih filmova likovno i konceptualno suprotstavljeni *mainstream* američkom stilu animacije, prostora i pokreta. Taj inovativni smjer uvodi plošnost i dvodimenzionalnost te geometrični izgled likova. Pozadina se apstrahira u nedefiniran prostor koji tek povremeno poprima jednostavne konstrukcije i obrise. Neki kritičari će to pripisati ekonomskom konceptu štednje, ali neovisno o razlogu, ovaj reducirani pristup ostavit će puno više prostora za razmišljanje, za semantičku osnovu većine animiranih filmova Zagrebačke škole.

Zlatno razdoblje kulminira 1962. godine kada Surogat Dušana Vukotića osvaja nagradu Oscar kao prvi film-dobitnik izvan SAD-a.

Od samih početaka radovi Zagrebačke škole crtanog filma dobivaju priznanja na svim važnim festivalima u svijetu. Prvi veliki uspjeh za animaciju je nagrada Grand Prix u Veneciji za crtani film *Samac* Vatroslava Mimice. Zlatno razdoblje kulminira 1962. godine kada *Surogat* Dušana Vukotića osvaja nagradu Oscar kao prvi film-dobitnik izvan SAD-a.

Eru formiranja i međunarodnog etabliranja nastavljaju nešto opsežniji projekti koji unatoč dugogodišnjim serijama poput *Baltazara* i dalje nastoje suvremeni zvuk i sliku bogatstvom geometriziranih ritmičnih struktura podrediti društveno prihvatljivoj fabuli i u formi gega preispitivati društvene norme.

Na tragu svih uspjeha svojeg odjela za animaciju odlukom Izvršnog odbora ASIFA-e (međunarodnog udruženja animiranog filma), *Zagreb film* 1972. pokreće *Animafest*, svjetski festival animiranog filma, koji se već 45 godina neprekidno održava različitim ritmom.

20 godina Placeba

Piše:
Dijana Bosnić, 3.d

Konačno sam dočekala koncert *Placeba* u Domu sportova 10. studenog 2016. godine, koji je dio turneje koja obilježava dvadeset godina postojanja ovog benda.

Placebo je alternativni rock-bend nastao 1992. u Londonu, a osnovali su ga Brian Molko (pjevač, gitarist) i Stefan Olsdal (gitarist).

Osnivači *Placeba* išli su zajedno u školu, a tek su se 1992. počeli intenzivno družiti, nakon što je Brian pozvao Stefana da dođe poslušati uživo njihovu izvedbu kada ga je jednom prilikom sreo u podzemnoj. Poslije toga mu je Stefan predložio da osnuju bend jer se i on sam bavio sviranjem. Osnovani su prvi bend imena *Ashtray Heart*. Nakon nekog vremena u bend su pozvali bubnjara Roberta Schultzberga i promijenili ime benda u *Placebo*. Riječ *placebo* ima nekoliko značenja, ali u ovom slučaju je došla kao ironičan odgovor na ostala imena bendova koja su često u to vrijeme bila nazivi lijekova i droga. Članovi benda smatraju da ime benda mora predstavljati njih kao ljude i njihova stajališta, što *Placebo* najbolje opisuje jer su svojim tekstovima dokazali da vole na ironičan način kritizirati suvremeno društvo.

U svojih dvadeset godina postojanja izdali su mnoge albume, a najpoznatiji su *Without you I'm nothing* i *Placebo*. Njihove pjesme se često bave tabu-temama našeg društva: drogom, LGBT zajednicom, mentalnim bolestima, ali na jedan poseban način, bez uljepšavanja stvarnosti i s velikom dozom skandaloznosti.

Placebo je popularan i u Hrvatskoj, o čemu govori činjenica da su sve karte za koncert bile su rasprodane. Atmosfera na koncertu bila je slavljenička i jako prijateljska. Članovima grupe dopala se Hrvatska i, usprkos tome što su ovdje već triput nastupali, obećali su se vratiti.

Glazba *Placeba*, kao i njihovi tekstovi, izrazito mi se sviđaju jer imaju neku neobjašnjivu energiju. Najdraže pjesme su mi *Nancy boy* i *Pure morning*. *Nancy boy* je njihova prva pjesma, pa sam nekako sentimentalno vezana uz nju jer me ona na neki način i povezala s ovim bendom, a *Pure morning* zbog toga što govori o prijateljstvu i uvijek me iznova podsjeća koliko su nam prijatelji važni u životu.

Njihove pjesme se često bave tabu-temama našeg društva: drogom, LGBT zajednicom, mentalnim bolestima, ali na jedan poseban način, bez uljepšavanja stvarnosti i s velikom dozom skandaloznosti.

Dom gospođice Peregrine za čudnovatu djecu

Piše:
Nina Cerinski, 3.c

Dom gospođice Peregrine za čudnovatu djecu je *young adult* i *dark fantasy* roman s minimalnim elementima horora filmskog režisera, fotografa i pisca Ransoma Riggsa. U roman su ukomponirane razne *vintage* fotografije koje je prikupio sam autor, koje uvelike prinose onom jezivom osjećaju koji ćete imati pri čitanju knjige. Kritičari su uglavnom hvalili knjigu za kreativno korištenje starih fotografija, kao i dobru karakterizaciju likova i originalnost same priče. Djelo je za sve uzraste, tako da bez sumnje nitko neće biti razočaran ako uzme ovu knjigu u ruke.

“

Vjerujemo u naše bajke sve dok cijena vjerovanja ne postane previsoka.

Kada šesnaestogodišnjeg Jacoba iznenadi neobična djedova smrt, njegov život se počinje u potpunosti mijenjati. Jacob je kao malen uvijek bio fasciniran svim djedovim pričama o njegovom djetinjstvu i njegovim pustolovinama. Pripovijeda nam o svom boravku u domu za čudnovatu djecu gdje su sva djeca bila posebna — jedan je dječak bio nevidljiv, u drugome su živjele pčele, dok je jedna djevojka mogla levitirati. Njemu su tada te priče bile nesumnjivo stvarne. No, što je on postajao stariji, to ga je sve više društvo uvjeralo da su sve to besmislice i da samo budale vjeruju da su takve bajke stvarne. Ljudi oko njega su ga prisiljavali da ne vjeruje u te priče samo zbog toga što oni sami nisu vjerovali. Uspjeli su, naravno. No, takvi su ljudi i danas. Rijetki se zauzimaju za svoja uvjerenja i mišljenja, dok se mnogi priklanjaju masi. Tako se i sam Jacob počeo uvjeravati kako su priče njegovog djeda izmišljene. I živio je u tom uvjerenju do djedove smrti.

Kada šesnaestogodišnjeg Jacoba iznenadi neobična djedova smrt, njegov život se počinje u potpunosti mijenjati.

No, nakon njegove smrti Jacob pronalazi neobično pismo koje ga je odvelo na daleki velški otok, na otok gdje se nalaze ruševine Doma gospođice Peregrine za čudnovatu djecu.

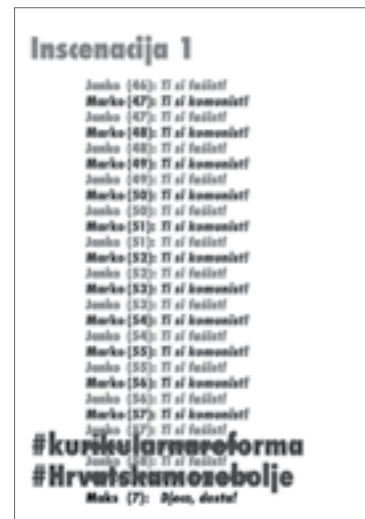
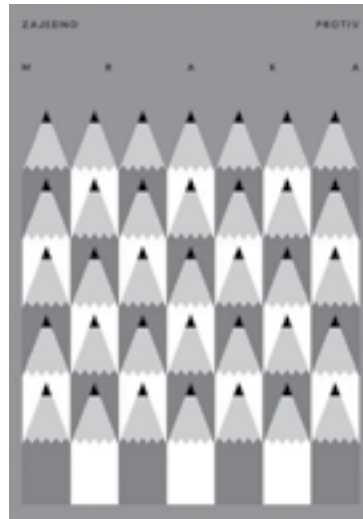
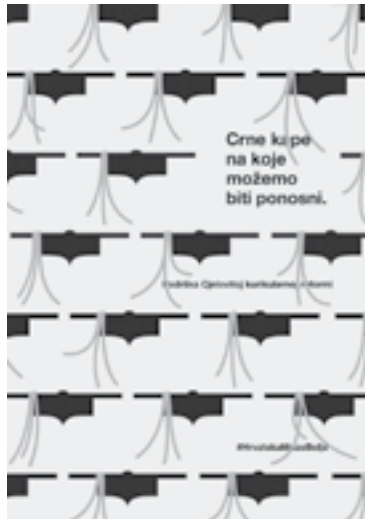
Danas je izrazito teško potaknuti osobu na čitanje knjiga. Pogotovo ako je riječ o mladim ljudima koji

su potpuno izgubili interes za čitanje, ukoliko se ne radi o nekom tekstu na internetu, izjavi neke poznate osobe ili meniju u restoranu. No, ja sam osobno uspjela potaknuti baš takvu osobu da uzme ovu knjigu u ruke i, ukratko, bila je jednostavno oduševljena djelom. Baš zato sada pišem baš o ovoj knjizi. Baš zato što mislim da lako potiče ljude na nešto što ih dosad možda uopće nije zanimalo - čitanje. Mnogo ljudi odluči ne čitati ovu knjigu zbog toga što su uvjereni da je knjiga nekakav horor, no ova će vam knjiga biti jeziva samo ukoliko je čitate sami u sobi, u tri sata ujutro. Kolekcija fotografija koje se nalaze u knjizi ponajviše pridonose tom jezivom osjećaju, osobito ako ih promotrite i posvetite im malo svoje pozornosti. To, naravno, govorim iz vlastitih iskustava. Za mene je to bila jedna od onih knjiga koje sam pročitala vrlo brzo i koju i dan-danas preporučujem drugima kada me pitaju za preporuku neke dobre fikcijske proze. Knjiga je zbilja divno i originalno djelo koje u svakome slučaju zasigurno vrijedi pročitati, pogotovo ako uživate u čitanju romana.

2013. je izdana i ilustrirana verzija romana *Miss Peregrine's Home for Peculiar Children: The Graphic Novel* koju je ilustrirala Cassandra Jean. Ilustrirana verzija ima kraću verziju priče, ali je zaista vrijedi pročitati i pogledati.

Također je u 2016. godini napravljen i film istoga naslova kao i knjiga u režiji Tima Burtona i po scenariju Janea Goldmana. U filmu Eva Green glumi Miss Peregrine uz Asija Butterfielda (Jacob) i Ellu Purnell (Emma Bloom).

Stil života

KURIKULARNA REFORMA

Kurikularna reforma jedna je od najvažnijih reformi koje trebaju biti provedene s papira u djelo. Cjelovitom promjenom sustava učenicima bi se olakšalo obrazovanje, smanjilo bi se nepotrebno gradivo i povećala njihova konkurentnost na tržištu rada. Na njoj je radilo mnogo stručnjaka iz raznih područja. Oni su svoje vrijeme, energiju i novac uložili da bi poboljšali školski sustav, a samim time i život nekih budućih hrvatskih učenika.

Cilj reforme je uspostavljanje učinkovitog sustava odgoja i obrazovanja. Školstvo bi se trebalo promijeniti iz samog korijena. Strukturne reforme trebale su početi ove 2016./2017. godine, ali kako to u Lijepoj Našoj obično biva, projekt je zaustavljen, a uloženi trud, vrijeme i novac bačeni su u vjetar. Nešto novo? Nikako.

Današnji sustav obrazovanja, posebno osnovnoškolski, stavlja različitu djecu s različitim mogućnostima u isti kalup. Takav sustav odnosi se prema svakome djetetu isto, bez obzira na njegove mogućnosti i sposobnosti. Ovo djeci ne omogućava da se razvijaju u onome u čemu su dobri, smanjuje im želju za školom, ubija kreativnost itd ... Samo rijetki učenici uspješno svladavaju sve gradivo, a što je s ostalima? Profesori su primorani raditi po zadanim programima koji su često zastarjeli. Evo jednog primjera: učenici informatičko obrazovanje koje nije obavezno dobivaju tek u petom razredu osnovne škole. Iz tog

predmeta učiti će među ostalim: kako upaliti računalo, kako umetnuti CD u računalo i sl., a vjerojatno većina djece već u ranoj dobi dobro zna kao upaliti i kako se služiti računalom. Ovaj školski program pisan je u vrijeme kada su računala bila rijetka pojava i kada su se ljudi tek upoznavali s osnovama informatike. Danas, kada se bebama umjesto igračke u ruke daje mamin ili tatin mobitel, jasno je da su djeca od rane dobi informatički pismena.

Škola bi trebala biti prijatelj učeniku. Učenjem podataka koji su vrlo promjenjivi, kao što su npr. broj stanovništva, industrijske grane neke države, vjerske podjele i slično, troši se vrijeme i "bubaju" se stvari koje su zapravo nevažne. Tijekom nastave povijesti uči se previše davnih događaja na previše detaljan način, a novija, nama bliža povijest, nekada se (vrlo često) samo dotakne.

Smatram da u današnje vrijeme, kada jednim klikom miša možemo saznati bilo koji datum iz povijesti, podatak iz zemljopisa, formulu iz matematike i fizike ili bilo koju drugu informaciju, nije potrebno puko memoriranje činjenica i podataka koje će djeca nakon odrađenog testa zaboraviti. Mislim da bi trebalo poticati kreativnost kod djece i poticati ih da se služe svojim mozgom kako bi razvijali svoje vještine i sposobnosti. Iz svega navedenog smatram da moramo mijenjati školski sustav. Ako ovako nastavimo odgajati i školovati djecu, dobit ćemo generacije i generacije ispranih i ne-kreativnih mozgova.

Piše:
Mark Spajić, 2.c

Mislim da bi trebalo poticati kreativnost kod djece i poticati ih da se služe svojim mozgom kako bi razvijali svoje vještine i sposobnosti.

LA MIA COLONNA

Piše:
Josip Čunčić, 2.b

Ovo mi je škola, sinek!

Da sam kojom igrom slučaja koju godinu ranije krenuo u osam pobjedničkih godina osnovne škole ili da sam upisao ranije ovu lijepu srednju školu, danas bih žestoko učio i pripremao se za maturu. Umjesto toga primio sam se pera, zapravo tipkovnice. Poznati jezikoslovac Nikola Tommaseo jednom je rekao: „Dosada je žalost bez ljubavi.“ Dosada...bljutavi pojam, čovjeku ne može škoditi, ali mu ne može ni goditi. Čini mi se da je nama ljudima u ovom svijetu sve, samo ne dosadno. Sada je aktualan novi predsjednik Sjedinjenih Američkih Država, raspad Brangeline, svijet je na rubu novog svjetskog rata, izbjeglička kriza ne jenjava, ljudi putuju na Mars, a moje pero usmjerava se prema našoj malo državi. Mene kao kvazikritičara uvijek zapanjuje što imamo uvijek tako genijalnu recepturu da ni iz čega napravimo nešto što nalikuje ludilu. Prošlog travnja na Filozofskom fakultetu u Zagrebu tadašnji je dekan Vlatko Previšić zagovarao suradnju FF-a s Katoličkim bogoslovnim fakultetom. Ugovor je predviđao dvo-predmetni studij religijske pedagogije i katehetike, a da njegovi polaznici za drugi smjer biraju bilo koji drugi smjer s FF-a. Studenti FF-a smatrali su da je ugovor vrlo netransparentan te da bi bio na štetu studenata Filozofskog fakulteta jer bi ih stavio

“

Mene kao kvazikritičara uvijek zapanjuje što imamo uvijek tako genijalnu recepturu da ni iz čega napravimo nešto što nalikuje ludilu.

u nepovoljan položaj na tržištu rada nakon završetka studija.

Usljedila je suspenzija Studentskog zbora Filozofskog fakulteta, njihovo izuzimanje iz Fakultetskog vijeća, dakle njegovo onemogućavanje da sudjeluju u donošenju važnih odluka o radu Fakulteta.

U tu nezahvalnu situaciju upliće se i jedan saborski zastupnik. Zvat ćemo ga Obrva kako bismo tako zaštitili njegov identitet.

Obrva je odavno već prerastao školicu, prišteve, prve ljubavi, knjige, koplja, labudove, školske fajteve,... i sada je u lijepoj zreloj dobi; umjesto da se hvali svojom bogatom vojnom karijerom (čovjek je bio u tri rata, u službi kanadske i hrvatske vojske te Legije stranaca), svojim komentari- ma sebi daje pravo da govori o drugima kako mu se prohtije.

Obrva je čuo za nered na Fakultetu, hrabro je reagirao i udario neprijatelja tamo gdje najviše boli: **“Ta majmunska banda od dvjestotinjak anarhista i boljševičkih sotonista blokira rad fakulteta...To su nasljednici onih koji su trgali križeve s vratova hrvatske djece u osnovnim školama i prebijali one koji su ljepši, bogatiji i pametniji.”**

Tako je, Obrvo!!

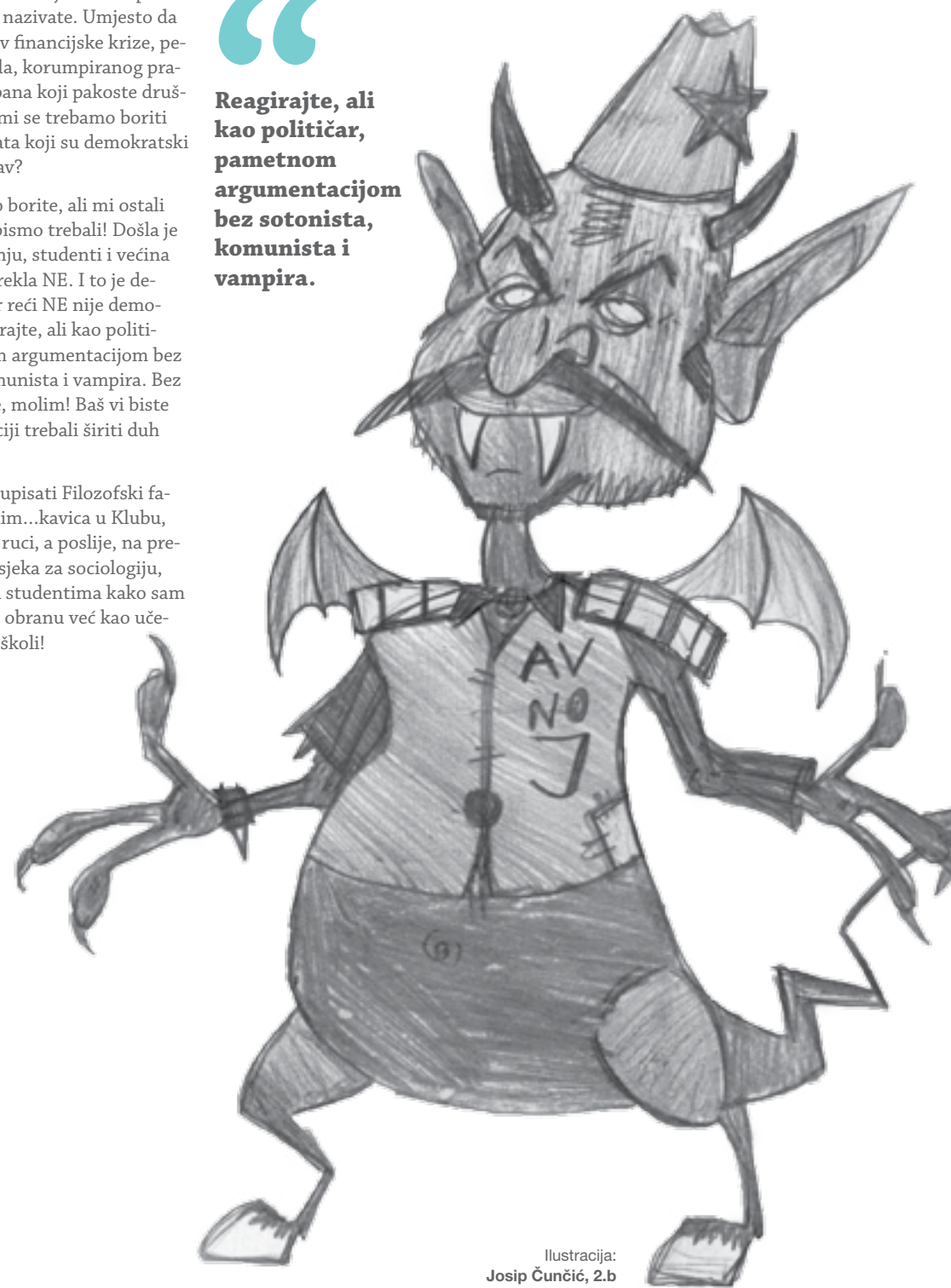
Trebamo stati na kraj takvim spodobama, kako ih nazivate. Umjesto da se borite protiv financijske krize, pedofilskih ispada, korumpiranog pravosuđa te glupana koji pakoste društvu i čovjeku, mi se trebamo boriti protiv studenata koji su demokratski izrazili svoj stav?

Vi se slobodno borite, ali mi ostali nećemo! I ne bismo trebali! Došla je ideja za suradnju, studenti i većina nastavnika je rekla NE. I to je demokracija. Zar reći NE nije demokratski? Reagirajte, ali kao političar, pametnom argumentacijom bez sotonista, komunista i vampira. Bez govora mržnje, molim! Baš vi biste na svojoj poziciji trebali širiti duh demokracije!

I moja je želja upisati Filozofski fakultet. Već vidim...kavica u Klubu, Zagreb Noir u ruci, a poslije, na predavanjima Odsjeka za sociologiju, razgovaram sa studentima kako sam stao u njihovu obranu već kao učenic u srednjoj školi!

“

Reagirajte, ali kao političar, pametnom argumentacijom bez sotonista, komunista i vampira.

Ilustracija:
Josip Čunčić, 2.b

Podjela vlasti u Republici Hrvatskoj

Piše:
Lucija Blažan, 1.b

Svaki se dan susrećemo s politikom, bilo u vijestima ili na internetskim portalima. Iz iskustva znam da je koncept vlasti u Republici Hrvatskoj zbunjujuć i za mlade, ali i za stariju populaciju. Upravo iz tog razloga mislim da je vrlo važno pojasniti podjelu vlasti u Republici Hrvatskoj i učenicima naše škole koji će čitati školski list, jer je i to jedan od kanala kojim možemo razvijati građansku pismenost.

U Republici Hrvatskoj vlast je podijeljena na tri dijela: izvršnu, zakonodavnu i sudbenu.

Izvršnu vlast obnašaju Predsjednik/ica i Vlada RH. Trenutno je na poziciji predsjednice Kolinda Grabar Kitarović. Općenito se predsjednik bira svakih pet godina te ne može biti biran za predsjednika više od dva puta. Predsjednica Grabar-Kitarović je na vlasti od 2015. godine. Ona raspisuje izbore za Hrvatski sabor, raspisuje referendum, povjerava mandat za sastavljanje Vlade RH, vrhovna je zapovjednica Oružanih snaga RH te obnaša ostale dužnosti propisane Ustavom.

Vlada RH obnaša vlast u skladu s Ustavom i zakonom. Ona usmjerava i usklađuje provedbu politika i programa te u tu svrhu predlaže i donosi mjere potrebne za uređenje odnosa iz područja svoje nadležnosti. Vladu čine predsjednik Vlade (trenutno je to Andrej Plenković), potpredsjednici Vlade i ministri. Vlada ukupno ima dvadeset i jednog člana.

Hrvatski sabor je predstavničko tijelo građana te obnaša zakonodavnu vlast. On može imati od sto do sto i šezdeset zastupnika, a zadnji, deveti saziv konstituiran je 14. listopada 2016. i broji sto pede-

Vlada RH obnaša vlast u skladu s Ustavom i zakonom. Ona usmjerava i usklađuje provedbu politika i programa te u tu svrhu predlaže i donosi mjere potrebne za uređenje odnosa iz područja svoje nadležnosti.

set i jednog zastupnika. Sabor odlučuje o donošenju i promjeni Ustava, donošenju zakona, donosi državni proračun, odlučuje o ratu i miru zajedno s Predsjednikom.

Prema Ustavu sudbenu vlast u Republici Hrvatskoj obavljaju sudovi. Vrhovni sud je najviši sud u Hrvatskoj koji osigurava jedinstvenu primjenu zakona i ravnopravnost svih građana.

Ustavni sud je tzv. četvrta poluga vlasti budući da se njegovo postojanje i vlast izvode iz ustavnosti zakona. Sastoji se od trinaest sudaca koji imaju mandat dug osam godina.

mišvajz sve o svemu

gvak!

mišvajz

Kazališno praznovjerje o prokletstvu Shakespeareova Macbetha poznato diljem svijeta.

Prokletstvo Macbetha

Piše:
Laura Pavlić, 2.D

Povijest nesreća počela je s prvom predstavom u kojoj je glumac koji je trebao glumiti lady Macbeth iznenada umro i Shakespeare je bio prisiljen zamijeniti ga.

U 17. stoljeću u Amsterdamu je glumac koji je trebao glumiti kralja Duncana navodno ubijen pred publikom jer je u predstavi korišten pravi bodež.

U jednom izvođenju predstave ništa nije pošlo po zlu sve do scene borbe između Macbetha i Macduffa. Na podlakticama su imali okrugle keltske štitove. Borba je bila fizički veoma zahtjevna. Glumac koji je glumio Macbetha napravio je neki čudan pokret pri čemu se otkinuo

Povijest nesreća počela je s prvom predstavom u kojoj je glumac koji je trebao glumiti lady Macbeth iznenada umro i Shakespeare je bio prisiljen zamijeniti ga.

štit s njegove ruke i odletio poput frizbija pola metra preko pozornice. Glumac koji je glumio Macduffa instinktivno se sagnuo i omogućio put letećem štitu koji je potom sletio pred prvi red publike u kojemu su sjedile dvije opatice.

Neki vjeruju da je Shakespeare prokleo svoju predstavu koristeći vještije dijaloge. Bilo kako bilo, većina ne želi riskirati. No, vjeruje se i kako postoji lijek za izgovaranje zabranjene riječi *Macbeth*: **izadeš iz kazališta, okreneš se oko sebe tri puta, pljuneš preko lijevog ramena i odrecitiraš bilo koju rečenicu iz Shakespeareovih djela.**

< Programski jezici >

Piše:
Igor Maljković, 2.b

Svaki računalni program je skup naredbi (instrukcija ili uputa) koje računalo govore kako da napravi određeni posao. To može biti nešto sasvim jednostavno poput zbrajanja dva broja ili nešto puno složenije poput računalne igre ili programa za obradu slika. Programiranje je pisanje tih naredbi u nekom programskom jeziku.

Kao što s osobom koja razumije jedino engleski jezik komuniciramo na tom jeziku, tako i s računalom treba komunicirati na jeziku koji ono razumije. Za pisanje programa koriste se određene naredbe. Skup naredbi koje čine cjelinu naziva se **programski jezik**.

Programski jezik možemo usporediti s bilo kojim govornim jezikom. Svaki jezik ima dozvoljen skup znakova (abecedu), riječi, pravila njihovog slaganja i značenje.

Programski jezici razvijaju se paralelno sa razvojem računala i dijele se na:

- > strojne jezike
- > simboličke jezike

Programski jezik možemo usporediti s bilo kojim govornim jezikom. Svaki jezik ima dozvoljen skup znakova (abecedu), riječi, pravila njihovog slaganja i značenje.

STROJNI JEZIK

Strojni jezik nastao je u ranim 50-im godinama prošlog stoljeća. To je jezik u kojem su sve naredbe zapisane u binarnom obliku. Tijesno je vezan uz građu računala i predstavlja najnižu moguću razinu prikaza programa za neko računalo.

Strojni jezik je jedini oblik programa koji računalo „razumije“ i može izvršiti. Svaki se drugi oblik programa mora prije izvođenja prevesti u strojni jezik.

Jedan od njegovih nedostataka je u tome što je naporan za programera koji mora pamti nizove nula i jedinica. Pokušajte zamisliti koliko je teško i dugotrajno pronalaženje pogrešaka u nizu nula i jedinica.

Sljedeći nedostatak je u tome što strojni jezik nije univerzalan, već ovisi o centralnoj jedinici (procesoru) za koju se piše. To znači da program napisan u strojnom jeziku za jednu vrstu računala nije primjenljiv na drugoj vrsti računala.

Strojni jezik je jedini oblik programa koji računalo „razumije“ i može izvršiti. Svaki se drugi oblik programa mora prije izvođenja prevesti u strojni jezik.

SIMBOLIČKI JEZICI

Kako je ljudima ipak jednostavnije pratiti i pamti riječi, logično je da su programeri koji su programirali u strojnom jeziku težili za razvijanjem programskih jezika u kojima bi nizove nula i jedinica zamijenila slova ili riječi. Takvi se jezici nazivaju simbolički.

U današnje vrijeme se za izradu računalnih programa najčešće koriste simbolički jezici više razine (nastali oko 1960. godine). Naredbe su kratke riječi, najčešće vezane uz englesko govorno područje. One se lako pamte i bliže su ljudskom načinu razmišljanja.

Neki od najpopularnijih jezika su BASIC, FORTRAN, Pascal, C, PHP, JavaScript...

Budući da računalo „razumije“ samo nule i jedinice, program napisan u nekom od simboličkih jezika se mora prevesti u oblik razumljiv računalu. Taj postupak se naziva prevođenje programa u strojni jezik i za to postoje posebni programi prevoditelji.

Budući da računalo „razumije“ samo nule i jedinice, program napisan u nekom od simboličkih jezika se mora prevesti u oblik razumljiv računalu.

C++

C++ je simbolički programski jezik opće namjene koji je prvobitno razvijen u laboratoriju telekomunikacijske tvrtke Bell. Nastao je 1980-tih godina u projektu pod rukovodstvom Bjarnea Stroustrupa kao proširenje postojećem programskom jeziku C, pa mu je originalno ime bilo „C sa klasama“ (eng. „C with classes“). Programski jezik C++ je jedan od naraširenijih jezika, osobito u profesionalnoj uporabi.

Primjer programa napisanog u C++ programskom jeziku:

```
#include <iostream>
using namespace std;
int main()
{
    cout << "Gvak!!!\n";
    return 0;
}
```

U gornjem primjeru vidimo program koji ima vrlo jednostavan zadatak: ispisati poruku „Gvak!!!“ na zaslon računala.

Piše:
Sara Posavac, 3.d

Chuck Taylor All-Star, nama poznatije kao „starke“ popularne su tenisice koje proizvodi tvrtka *Converse*. Marquius Mills *Converse* je 1908. odlučio pokrenuti tvrtku za proizvodnju gumenih tenisica. *Converse* tenisice proizvodile su se u tvornici u Maldenu (Massachusetts), otkuda su se proizvodi direktno dostavljali trgovinama u Bostonu. *Converse* je 1913. izdao katalog u kojem se nalazila sljedeća izjava: „Naša tvrtka osnovana je 1908. s punom vjerom da postoji ozbiljna potražnja prodavača tenisica za tvrtkom koja proizvodi gumene tenisice i koja bi bila dovoljno nezavisna da ne slijedi trag svih drugih kompanija u svemu što one rade.“ Taj brand namijenjen je onima koji su dovoljno nezavisni da ne slijede druge. Također, *Converse* je proizvodio i gume, ali su ubrzo košarkaške tenisice postale prioritet. Chuck Taylor je 1923. svojim imenom zaštitio modnu marku *Converse* i time je postao prvi sportaš koji je to uspio ostvariti. Vrh svoje popularnosti „starke“ postižu nakon 2. svjetskog rata. U posljednjim desetljećima 20. stolje-

ća postaju popularne i među različitim subkulturama zbog bendova kao što su *Nirvana*, *Green Day*, *Ramones* i sl. Zbog financijske situacije tvrtka *Converse* prodana je *Nikeu*, a otada „starke“ postaju pristupačnije svima, kako zbog svog dizajna, tako i zbog cijene.

U Hrvatskoj su trenutno najpopularnije bijele „starke“, češće ih zovemo i „bile starke“ zbog muzičke hip-hop grupe *Dječaci* koja ih je opjevala u istoimenoj pjesmi. Većina nas je barem jednom u svojem životu imala „starke“ u ormaru. One su modni hit koji mogu nositi svi naraštaji i nikad neće izići iz mode.

Zbog financijske situacije tvrtka *Converse* prodana je *Nikeu*, a otada „starke“ postaju pristupačnije svima, kako zbog svog dizajna, tako i zbog cijene.

“
Naša tvrtka osnovana je 1908. s punom vjerom da postoji ozbiljna potražnja prodavača tenisica za tvrtkom koja proizvodi gumene tenisice i koja bi bila dovoljno nezavisna da ne slijedi trag svih drugih kompanija u svemu što one rade.

Pišu:
Darija Mlinarić, 3.d i Katarina Murat, 3.d

Nepoznati pojam struke

GRAFIČKI DIZAJN I PRIPREMA

Germanizmi koje i danas vremešni starosjedoci metropole svakodnevno koriste česta su pojava u pojmovniku i komunikaciji temeljnih zanimanja grafičke struke. U prethodnoj anketi otkrivali smo pojmove iz naslijeđa Habsburške Monarhije poput *kunsdruk*, *forzac* ili *biganje*, dok se ovaj put bavimo suvremenim pojmovima iz ere računalne revolucije.

U početku primjene računala kao pomoćnog sredstva u grafičkom dizajnu engleski je postao univerzalni jezik. Vremenom su neki anglizmi postali strukovni kalk i udomaćili se u svim sferama grafičkih komunikacija.

Iako je u ovom području razmjernepoznanice nešto manji, budući da se radi o sveprisutnom eng. jeziku, postoje neki pojmovi koji ipak nisu (pre)poznati u cijelosti.

DTP – engl. *desktop publishing* ili stolno izdavaštvo danas je uobičajeni oblik kreiranja grafičkog proizvoda spremnog za tisak. Podrazumijeva cjelinu oblikovanja i pripremu graf. proizvoda za tisak. Pojam nastaje početkom uporabe osobnih računala i računalnih programa koji su omogućili direktnu montažu slike i teksta. Do tada se idejno rješenje tretiralo kao temelj i intelektualna osnova proizvoda, a sve ostale faze i segmenti oblikovanja (ovisno o tehnološkim aspektima realizacije) bili su podijeljeni na nekoliko radnih jedinica (slog, montaža slike i sl.) koje su ideju pripremali za proizvodnju (tisak i dorada).

Stolno izdavaštvo je omogućilo da se grafički proizvod definira do pred samu fazu tiska, kao i to da cijeli proces vodi jedna do dvije osobe.

DTP se jednako odnosi na princip rada u dizajnerskom studiju, u velikim radnim pogonima (izdavačke kuće ili tiskare) ili u kućnoj radinosti.

U početku primjene računala kao pomoćnog sredstva u grafičkom dizajnu engleski je postao univerzalni jezik. Vremenom su neki anglizmi postali strukovni kalk i udomaćili se u svim sferama grafičkih komunikacija.

EMBEJDATI

To embed [emˈbed] engl. uložiti, umetnuti, uklopiti

U grafičkom dizajnu naziv za postupak kojim privremena veza (link) nekog slikovnog priloga ili teksta postaje integralni dio oblikovane cjeline. Naprimjer, u programu InDesign, koji naši učenici koriste za uređivanje teksta i izradu različitih grafičkih proizvoda i publikacija, uneseni sadržaji su samo informativnog karaktera i „posuđeni“ su iz svoje datoteke (*folder*). Kako bi grafički proizvod mogao postati cjelina neovisna o vezama, te se slike trebaju *embedati*, tj. u cijelosti se uklopiti sa svojim virtualnim tereotom u neku brošuru ili plakat.

BLID

Bleed –engl. *napust* je sigurnosni prostor oko vanjskog ruba grafički oblikovanog materijala kojem sadržaj seže do ruba ili ima teksturu/ton na podlozi.

Uobičajena širina *blida* za manje formate je 3mm i postavlja se pri samom otvaranju novog dokumenta (*page* ili *artboard*). Služi za prelijevanje slikovnog sadržaja (boje podloge ili ilustracije) preko linije reza (*trim*) kako bi se izbjegle bjeline u slučaju pomaka otisnutih araka prilikom obrezivanja.

SEJVATI

To save –engl. *sačuvati, spremiti* – pohraniti dokument pod određenim imenom u određenu datoteku radi kasnijeg korištenja ili posjedovanja.

U slučaju da se neki dokument ne *sejva* pri zatvaranju programa, on

prestaje postojati u som virtualnom obliku, a sav rad i podaci koje je dokument sadržavao uglavnom trajno nestaju. U procesu oblikovanja zahtjevnih grafičkih proizvoda na računalima slabijih izvedbenih mogućnosti (performanse) često se dogodi privremeni zastoj („komp se opet smrznuo“) i jedini spas je ponovno pokretanje cijelog sustava čime se gube svi nesprenjeni podaci. Neki programi imaju uređenu postavku da automatski spremaju promjene u određenim intervalima, ali se uglavnom potiče ljudska reakcija u obliku učestalog korištenja prečaca za spremanje Ctrl+S.

LEJER

Layer [ˈlāər] engl. *sloj*. U većini programa za obradu i oblikovanje grafičkih sadržaja podrazumijeva izolirani sloj koji nosi dio informacije i s ostalim slojevima (virtualno ispod ili iznad) čini cjelinu.

Omogućavaju primjenu različitih alata, efekata i intervencija u oblikovanju i brze preinake neovisne o ostatku sadržaja. Neizostavni su kod različitih montaža u *Photoshopu* ili oblikovanja računalnih ilustracija.

KROPATI

Crop image –engl. *obrezati fotografiju na željeni pravokutni format*.

Podrazumijeva trajno odstranjivanje viška sadržaja. Kod proporcionalnog obrezivanja zadržava se omjer stranica formata, dok slobodno obrezivanje nema ograničen omjer unutar postojećeg formata originalne fotografije.

4.B ANKETA

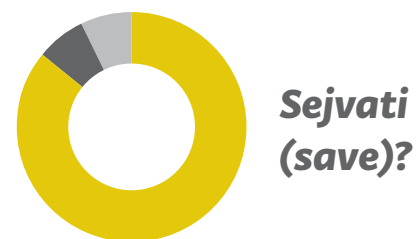
Grafički dizajn

Anketu provela i obradila:
Katarina Murat, 3.d

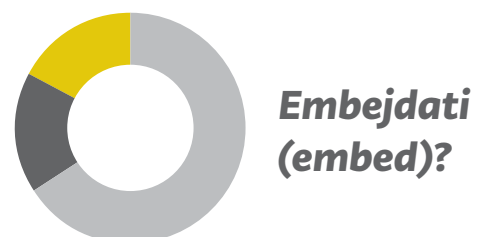
U 4.B razredu provedeno je istraživanje koliko učenici poznaju pojmove s područja grafičkog dizajna. Ovo su rezultati ankete:

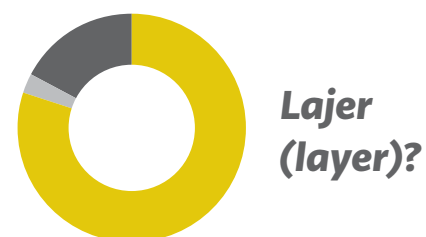
83% DA
17% Samo su čuli za pojam
0% NE

86% DA
7% Samo su čuli za pojam
7% NE

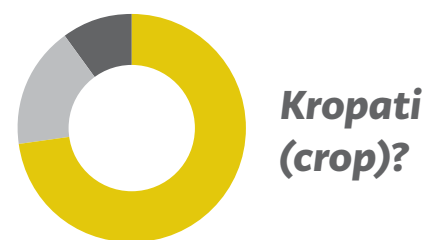
17% DA
17% Samo su čuli za pojam
66% NE

80% DA
17% Samo su čuli za pojam
3% NE

87% DA
10% Samo su čuli za pojam
3% NE

73% DA
10% Samo su čuli za pojam
17% NE

2.B ANKETA

Grafički dizajn

Anketu provela i obradila:
Darija Mlinarić, 3.d

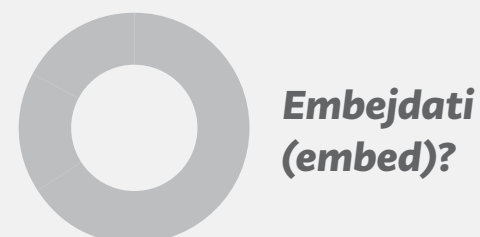
U 2.B razredu provedeno je istraživanje koliko učenici poznaju pojmove s područja grafičkog dizajna. Ovo su rezultati ankete:

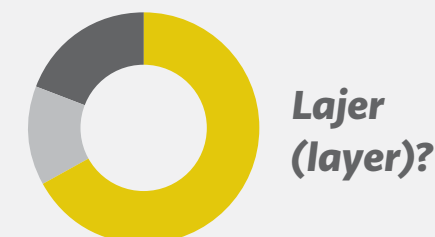
40% DA
36% Samo su čuli za pojam
24% NE

59% DA
10% Samo su čuli za pojam
31% NE

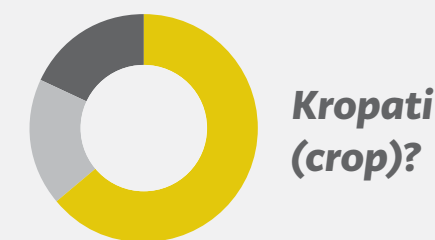
0% DA
0% Samo su čuli za pojam
100% NE

63% DA
24% Samo su čuli za pojam
13% NE

27% DA
23% Samo su čuli za pojam
50% NE

64% DA
18% Samo su čuli za pojam
18% NE

Ivor Lapić, 2.d

Ivor Lapić, 2.d

Jan Kožič, 2.d

Jan Kožič, 2.d

Jan Kožič, 2.d

Autorica pjesme:
Darija Mlinarić, 3.d

Roba s greškom

Nebo zatvoriše,
ruke mi zavezaše,
usta mi začepiše,
srce mi izbodoše,
noge mi raskrvariše,
oči mi šiljkom izbodoše
od tebe me odijeliše.

Od bolnih uzvika se uplašiše,
u sobu sa rešetkama me
zatvoriše.

Košulju bijelu mi odjenuše,
pred očima mi vrata zatvoriše,
od očiju Gospodnjih me
odijeliše.

Rekoše mi da od neizlječive
bolesti patim
i da će uvečer po mene doći
čovjek s krilima.

Jučer čuh razgovor dva
čovjeka u bijelom,
kazaše da sam vjerojatno
Roba s greškom.

Poziv u gvak!

Dragi naši, sljedeći broj gvak!-a izlazi uskoro! Ako želite postati suradnik redakcije, javite se školskoj knjižničarki za dogovor. Pozvani su i svi koji imaju kreativni uradak koji bi htjeli pokazati. Ideje, crteže, slike, grafičke proizvode i fotke na sunce!

